

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 12, Sayı 134, Mart 1971

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doğ. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Ali Erman
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korates
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Erol Mutlu
Adnan Özgen

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazi Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

★

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

★

Cilt: Çınar Mücellihanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 25 Lira

Sevgili Okuyucular

Bu ayın sonunda Türkiye'de, muhtemel kendi cinsinden Dünyada, ilk def'a olarak hazırlanmağa gayret edilmiş bulunan Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü istifadelerinize arz olunacaktır. Özellikle metapsişik terimler ve Neo - Spiritüalist kelimeleri ihtiva etmektedir. Sabırla bekleyen okuyucularımıza çok teşekkür ederiz.

İtalyan Kültür Derneğinde 'Asırlar Arasında Musiki' isimli konferans çokca müzikten yana, az olarak metapsişikten tarafa oldu. Konferansı serbest bırakmak gerekirdi. Öyle anlaşılıyordu ki E. Berker Bey Konuyu metapsişik bakımdan işleyecek bilgiye sahip bulunmuyordu. Fakat dinleyiciler üzerinde çok olumlu neticeler hasil etmiştir. Konun metapsişik açıklaması Cemiyetimizde verilen bir konferansla tamamlanacaktır. E. Berker'e teşekkür ederiz.

'Allah Birdir' başlıklı yazısıyla Hasan Âli Yücel'in şiirleri gerçekten bu vadiye problemleri olan kimselere hararetle tavsiye edilecek nitelikte ve kudrettedir. Şaşırtıcıdır.

Ruh ve Madde'nizi geniş sahalara yaymakla yüksek bir realitenin bilgilerini ifade etmeğe çalışan bir organa yardım edeceğinizi biliyorsunuz. Bu nedenle Abone olunuz, bilhassa abone bulunuz, tavsiye ediniz, Tanıtım için bizden mecmua isteyiniz, ve onları lütfen dağıtınız. Uygur ülkelerde böyle çalışmak gereklidir.

Dergide neler bulmak arzu ederdiniz? Bir kaç satırla lütfen bize bildirin. Elimizde olan imkânlar oranında yerine seve seve getiririz. Amaç sizlere hizmettir. Özellikle, kitap ve teksir yayınlarımızın hangi konuları kapsamasını arzu ettiğinizi bilmek istiyoruz. Lütfen yazınız.

Selâm ve Sevgiler.

E. Arıkdal

Mutluluğu Neden Arar İnsan?

Şu son aylarda Cemiyet-te verilen konferansların içinde, hemen daima, mutluluğa temas eden sorularla karşılaştık. Her vesilesiyle, sorular dönüp dolaşıp mutluluğun elde edilmesinde metod bulunup bulunmadığı sorununa geldi çatı. Mutluluk insanın gerçek bir amacı mıydı, değil miydi? Neydi yaşamaktan maksat? Eğer mutluluk yaşamanın amaçlarından değilse ne yapmak gerekecektir? İnsanların mutsuzluğunu ortaya çıkaran şu düzenin değişmesi gerçekten insanları mutlu kılacak mı?

Soruların arkası gelmiyor. Tartışmalar, savunmalar, aramalar...

Bu konu üzerinde «Spirüalizmin Metodu» nu uzun zamandan beri bu sayfalar-da, Ruh ve Maddenin çeşitli makalelerinde açıklamaya çalıştık. Mutluluk ne ulaşılması gereken bir amaç, ne de ulaşılması hayal olan bir haletdir, bizce. Mutluluk bir sonuçtur ve bu sonucu sağlayan nedenlerin temelinde insanın kendi kendine yetmesi, kendi kendini bilmesi, kendisi ile eşya arasındaki olaylar ve düzenler arasındaki farkı anlaması (ayrı şey-

ler olduğunu bilmesi), nihayet şartlandırılmış bir zihin, dar kapasiteli düşünce sisteminin dışına çıkabilecek bilgi ve makûl vicdanın hakim olması yatar.

Mutluluk peşinde koşanların mutluluğu nerelerde aradıklarını incelemek gereklidir. Realite şu: bedenle ilgili (sadece duyuşal) hazların sürekliliği insanı mutlu kılar. Bunun için konfor, para, kolay hayat, iyi giyim ve yiyim, bunları daha kolay temin edecek olan iyi bir iş ve durum v.s.

Oysa ki, beden kanalıyla gelen her türlü duygu, haz, hatta elem daima «görölük - izafiyet» taşır; yani geçici, devamlı değişken, kendisine güvenilmeyecek hususlardır. Bugün haz veren bir duygu, yarın elem verebilir, bugün hoşlanmadığımız müzik, yarın bizi hiç ilgilendirmez... Bunlar bilinen hususlardır. Sonuç mutluluğun meydana gelmesine beden kanalıyla elde edilen hazlar sebep olamazlar. Zaten öyle olmuş olsaydı, maddesel hertürlü imkân ve rahatlık içinde olan insanların sürekli mutluluk içinde kalmaları gerekirdi. Tersine onlar arasında mutsuzluk ve tatminsizlik ve en fecisi intihar

ederek manâsız konforlarına son verme olayları büyük bir sayı tutmaktadır.

Mutluluğu iktisadi seviyede, eğitimde arayan kimse için de durum aynıdır. Örneğin İsveç, Birleşik Devletler, Almanya'da durum böyledir. Karnın doyması, sırtın pek gönlün hoş olması mutluluk ise bir mesele yok... Fakat karnın tokluğu bir sonuçtur ve daima tekrarlanır. Demek ki geçicidir, yenilenmek gerekir.

● Kendi kendine insanın yetmemesi bir tekâmül gereğidir. Kendi kendine insanın yetmesi bütün olarak CAHİLLİĞİNDEN ileri gelir. Mutlak karşısında şüphesiz daima cahillik söz konusudur, fakat her tekâmül safhasının bir bilgisi vardır; işte bu bilginin sahibi olmak insanın ham hayal ile, sapık düşünceler ile kendi kendine verdiği olmadık değer hükümlerinin, sanıların, payelerin dışında kalmasına, kalabilmesine sebep olacaktır ki bu kendi kendine yetmedir. Böylece insan kendi kendini tanıma, bilme safhasına geçer.

Kendi iç realitemizle gerçek deneyler sonucu karşılaştıkça, ben'in mahiyeti

hakkında haletlere ulaştık. İnanca, insan dış alem ile kendisinin çok başka mahiyetler de yapılarla sahip olduğunu sezineleyecek, sonra anlayacaktır. Ouspenski'nin deyişi ile: eşya ve olayları kendinden tamamen farklı görececek onlarla aynı hüviyet içinde bulunmayacak, EŞ-KOŞMAYACAK (putpereslik, dinsel açıdan) onların dışında kalabilecektir. O zaman mutluluğu sağlayan öğelerin vaktiyle söylenmiş ve üzerinde söylevler ve yazılmış olan kıymet hükümlerinden ne kadar farklı olduğunu anlayacaktır, insan. Mutluluk ne eşyadan, ne olaylardan gelecektir. O bir içrealite zenginliğidir, bir yüksek anlayış, üstün sezgisel, gerçeklerle temasa geçiştir.

● Nefsaniyet olarak nitelendirdiğimiz: herşeyi «kendisi için ve kendisine göre» isteyen ve değerlendiren insanın haleti (ruhsal halleri) mutluluğun teşekkül etmesinde en büyük engeldir.

Nefsaniyetin kainatı bir milimetrik bir çatlaktan seyrettiren darlığı içrealitenin karanlıklar içinde kalmasına sebeptir. Ruh gerçekliğinin, ruhsal hayatın, ruhsal ahlakın olmadığı bir yaşantı asla mutluluk getiremez. Maddesel realitenin desteği (substratum'u) ruhsal realitedir o ruhsal realite ile birlikte varlığını sürdürebilmektedir.

● Spiritik Realiteye göre insanın özlemini çektiği mutluluk bir gaye değil,

bir sonuçtur. Bu sonuca ulaşabilmek için insan hayatı ruhsal hayatı ruhsal bir hayat içinde şekillenen maddesel bir tatbikat tarzında cereyan etmelidir. Bu tatbikatın bilgi, anlayış ve makûl vicdan ile yapılabilceği, yapılması gerektiği gerçek olarak idrak edilirse, mutluluk denen materialist hazcılık probleminin çözüm şekli de bulunmuş olacaktır.

Mutluluk istiyor insanlar!! Mutlu olmak için her yöne gidiyor ve her çareye baş vuruyor. Fakat maddesel hazcılığın ötesine geçecek şuur hamlesini yapıyor, yapamıyor. Beden realitesinin ötesinden aşım gelen bir takım sezgiler ve manâlar altında zaman zaman kalıyor. Bu durum bulunduğumuz realitenin yetersizliğinin bir nişanesidir. Bu durum güvendiği tekniğin, bilimin, iktisadi gücün ve maddesel felsefenin sefaletidir. Karnı tok, sırtı pek insanların mutluluğu bir rüyadır, hemde sonunda taş gibi realitelerin burunları dibine dikileceği bir uyanıklık öncesi sözde yaşantıdır.

Hayatın anlamını kavramadıktan sonra, mutluluğun aranması faaliyeti nihayete eremez. Hayatı maddesel olmaktan çıkarıp ruhsal bir kaynaktan taşıyıp gelen gerçeklerin bereketli tesirleri altında yeniden tanzim etmek gerekir. Gerekecektir. Yalnız ne maddesel olmak ve ne de ruhsal olmak yeterli değildir, RUH VE MADDE'yi bilgi,

idrak ve makûl vicdan ışıltısıyla aydınlatıp bir «birlik içinde» bulunmak, Kadiri Mutlak Allah'ın İlâhî rade Kanunlarına hizmetkâr bir varlık hüviyetini kazanmaya çalışmak, varlığı müttekâmil kılar. İşte mutluluk böylece tekâmülün kendisinde, bizzat tekâmülden doğacaktır. Tekâmülün her safhasından geçerken, onun gereği olan saadeti, mutluluğu, tatmak varlığın doğal hakkıdır.

Makina medeniyeti, mekanik yaşantı, maddecilik ideali, duyuların tatmini ve Tanrısızlık felsefesi insanlığa kılavuzluk ettiği sürece mutluluk denen garip kelimenin anlamı insan tarafından doyasıya anlaşılamayacaktır.

Deriz ki, mutluluk bir vehimden ibarettir, mutluluk nefsanîyettir, mutluluk geriliğin tevillidir ve nihayet mutluluk köstegidir... O manadaki onu maddenin içinde aramak, onu gaye edinmek gibi bir yanlış sefeye düşülmüşse. Varlığın gayesi mutluluk değildir. Onun gayesi şuur genişlemesi, idrak yükselmesi, bilgisi ve kainat kanunlarına uygun faaliyette bulunmaktır, tekâmüldür. Kâinatı mevcut ahengin hissedilmesi, bu ahenge uygun ritimde bulunmak, olayların derin mâna ve bilgeliğini müşahade varlıkta hasıl olan mistik nitelikteki duygu coşkunuğu, yeni mutluluğu doğurur. Bu durum insanın ulaşacağı merhale ve onun için mutluluğu arar.

● Biz, ancak yarı uyanık bir haldeyiz. Fizikî ve fikrî kaynaklarımızın pek azından istifade ediyoruz. Bu yüzden bir insan, hududundan çok geride yaşıyor ve birçok kabiliyet ve kuvvetlerini kullanamıyor ●

ÇALIŞMA ZORUNLUĞU

MEHMET SANCAR

MADDE İNSANI :

Maddeyle hemhâl dünyaya inen insan kılığınraki varlık, maddeye tasarruf edebileceği ruhsal gücü elde edinceye kadar maddenin ataletine meyyal yaşamakta devam edecektir. Bu menfi eğilimini yenmeği gaye bilip bir başarı kazanıncaya dek de maddenin tutsağı olmaktan kendini kurtaramıyacaktır.

Madde; bunca yüzyılları aşmış olmasına rağmen, insanlığın sırtında, hâlâ taşınması ıstıraplı bir yükür. Halbuki madde, yük olmak için değil, insan ruhuna hizmet ettirilmesi için yaratılmıştır. İnsanın ise maddeye hizmette (!) kusur etmediğini söylemeğe bilmem lüzum var mı?...

İnsanın madde tabiatına dönük yaşıyışı, şüphesiz ki cehaletinden; bilhassa kendisi hakkındaki bilgisizliğindedir. Az çalışıp çok kazanmak meylini maddî yönde sürdürmekte; dolayısıyla bu az çalışması dahî madde için olmaktadır.

Uzun kulaklı meşhur halk filozofununun (bütün derin ve de uzun düşünürlüğüne rağmen), başının biraz ilerisine asılı ve kendisiyle birlikte giden taze mısır koçanını yemek için, yüzyıllardır, hâlâ koştugu gibi, belki insanlık da madde peşinde koşacak, koşacaktır!... Ne mutlu o insana ki bu aldatmaca koşmanın farkına varıp, kendini bilme çabasına yönelmiş ola!

BİLİNÇSİZ ÇABALAR :

«İnsan bahsedilmeğe değer birşey oluncaya kadar şüphe yok ki, uzun bir zaman

gellip geçmiştir.» (*)

Bu söz yeryüzüne ineli de tam ondört asır geçmiştir. Ve yeryüzü insanları 1400 yıl daha denenmişlerdir. Çoğunluğumuzun sürdürüğü bu denenmelerin hâlâ da aleyhimize puanlar kaydettirmekte olduğunu söylemeliyiz!...

Çalışmak zorunluğunu, eğlence peşinde koşan varlıklarımız bile duymakta.... Taze mısırın püskülünden tattık ama koçanını bir türlü yakalayamadık!...

Yani, çabalarımızın çoğu bilinçsiz ve ay ışığına pala salamaktan farksız!...

Örneğin, Hazreti Mumammed'e atfen, adam diyor ki:

«Kâhinlik eden, gelecek zamandaki işlerden haber veren, yahut haber almak isteyen, büyü yapan, yaptırın, bizden değildir.»

Birkaç sayfa ötede de şöyle diyor :

«Kehanetleriyle meşhur Hacı Bayram Veli Bursa'da bulunduğu bir zaman Fatih Sultan Mehmet'in babası İkinci Murat'la konuşmuştu. Fatih, henüz bir yaşındaydı.

«Sultan Murat, Hacı Bayram Veli'ye :

«— Ecdadım ve ben İstanbul'u birçok kerele muhasara ettik. Fakat zaptetmeye muvaffak olamadık. Bu şehir bize lâzımdır. Dua ve senan, indî uluhiyette makbuldür. Gönlünce dua et de şu güzel şehri alalım.

«Hacı Bayram Veli şöyle cevap verdi :

(*) Kur'an : İnsan Süresi 1. âyeti.

«— Padıgahım!... Bu şehri sen alamı-
yacaksın. Hiç kendini üzme. İstanbul'un
zaptını da ne sen göreceksin, ne de ben...
Onu beşikteki şehzâdeniz Mehmet ile bi-
zim Köse Akşemsettin alacaklar...

«Yirmi iki yıl sonra kehanet tahak-
kuk etmişti.»

Hazreti Muhammed'i İstanbul'un fet-
hinden 900 yıl önce, İstanbul'un fethi için
söylediği sözde mâlûm...

Birbirini çürüten üç söz!...

Bir de: «Aklın yolu birdir» deriz bö-
bürlene böbürlene!...

Bugün. bütün bildiklerimiz birbirini
nakzeder haldedir. Örnek mi? Kucak ku-
cak!...

Ahlâktan söz ederiz: En büyük ahlâk-
sızlığı kendimiz yapar; örtmeğe çalışırız!..
Doğruluk sözünün en doğrusu bizde.
dir. Fakat yolun en eğrisi de bizde!...

Yalancıya kurşun atıp öldürmek, ke-
ment atıp boğmak isteriz. Lâkin en bü-
yük yalancılarla kendimize kıydığımızın far-
kında bile değilizdir!...

Dedik ya : Maddeye hizmette (!) ku-
sursusuz!...

ÂRIZİ OLANIN PEŞİNDEYİZ :

Çalışmak zorunluğunu bize duyuran,
nefsanietimizin doğurganı maddedir. Ya-
ni nefsanietimiz, ruhun maddeyle, hemhal
olmasından - karışmasından - ortaya çık-
mış bir âriziliktir.

Çalışmak zorunluğunu biz duymuyo-
ruz, bize nefsanietimiz, kendi tatmini yö-
nünde zorla duyuyor.

Maddi kazançlar peşinde koşuşun gâ-
yesinde yücelik, ebedilik olamaz. Olsa ol-
sa maddesel varlığımızın, türlü - çeşitli
doyurganlığı olur. Gerçi bu da bir aşama-
dır. Lâkin bugünün insanı için çok uzun,
çok geç kalınmış bir yol...

«İnsanı vaktinden evvel yaratan bir-
şey varsa, o da tembelliktir.» diyor Haz-
reti Ali.

Maddeye dönük yaşantı, tembelliğe
kayıştır. Bu ise insana, çalışmak zorunlu-
ğunu değil; kolay yollardan maddi kazanç-
lar sağlama kapılarını açar... Ki, bu ucuz
yaşantı, yıpratıcı, düşürücü bir yoldur :
Kısacası maddeye hizmet, ruha eziyettir...

Çalışmak zorunluğunu zorla duymak
demek, hayvansal otomatizmadan kurtul-
mamışlıktır. Yani, henüz düşünen insan
vasfını kazanamamışız demektir bu!...

Nitekim ileri teknolojinin hedefi, in-
sânın nefsanietine daha çok hizmet et-
mek; İnsana az çalışma zamanı ayırıp: eğ-
leneceği, tembel tembel yangelp yetaca-
ğı zamanı çoğaltmaktır...

Halbuki «**düşünen insan yaşar**» di-
yenler de bizleriz!...

Aslında düşünmeden yuvarlanıp gi-
diyoruz işte!

«Kültürlü insanın faziletsiz olmasına
imkân yoktur. Zira kültür, terbiye ve bil-
giden hâsıl olan bir bütündür.»

Kültür = Eğitim + Bilgi de diyebi-
liriz.

Fazilete de (âmîyâne) fazlalıklar di-
yebileceğimiz gibi: Bir insanda olması ge-
reken fazlalıklar!...

Maddi kültürümüz, fazlalıklarımız,
hamdolsun (!) hepimizde gani!... Fakat,
gerçek kültürden, ruhsal fazlalıklardan
nasibini alabilmişler bizlerden çok uzak-
ta!...

Kültüre, terbiye ve bilgi birleşimi bir
bütün dedik.

Terbiye, herhalde nefsimizin eğitilme-
sidir. Yoksa yalancı nezaketin adına ter-
biyelilik diyemeyiz.

Bilgi de, aslımıza, yani ruhumuza ait
olanlardır. Ruhumuzun eğitilmesinde dün-
yasal, maddese bir araç olan bedenimizin
eğitim, bilgi vasıtası maddi bilgiler, küll-
tür için yeterli olmasa gerek (Şayet yeter-
li olsaydı, öğündüğümüz yirminci yüzyılın
ileri teknolojik bilgileriyle dünyamız şimdi
barış ve huzur içinde bulunabilirdi!...)

Çalışmak zorunluğu, demek ki, nef-
sanietten değil; insanın kendini bilme
eğiliminden gelecek... Gerçek çalışma, ha-
kiki gayret budur... Ârizi olan nefsanie-
tin peşinden gitmek, aslıolan bir çaba de-
ğildir.

Kültürün bütün olması, maddi ve ruhi
bilgimiz mücehhez eğitimimizin atbaşı be-
raber yürütülmesine bağlıdır. Çalışmak
zorunluğu buradan, bizden gelmelidir

(Devamı Sayfa 16'da)

Beşerî Ruh Nedir?

Yazan : R. Emmanuel

★

Çeviren : Y. Karaca

(Revue Spirit 1968)

Bugünün insanların hayli merhamet edilecek tarafları, gündelik alanlarını aşan şeylerle artık zihinlerini meşgul etmemelerinden doğmaktadır. Acaba etraflarındaki kimselerden veya arkadaş çevresinden gelen :

«Ruh nedir... Nereden gelmektedir... Bizdeki rolü nedir?...»

Gibi sorulara muhatap kaldığınız oldu mu? Ruh hakkındaki bu soruların geçen çağdaki bahislerin temel konusunu teşkil ettiği halde, şimdiki konuşmalarda bu gibi bir soruyla karşılaşanlar gayet nadirdir. Konuşmalar genellikle, önemsiz maddesel konuların çerçevesinde kalan görüşmelerdir.

Din adamları bize ruhun Allah'dan geldiğini söyleyebilecekler; bu doğrudur, fakat meselenin çözümünü bir adım bile ileriye götürmez. Allah'sızlara (athées) gelince; tegrih bıcağının ucunda katıyen bir ruha rastlamadığını söyleyen operatör misali, onlar, hiç bir zaman bir ruh görmemiş olduklarını ifade edeceklerdir. Mevcut de-

ğildir anlamına gelen bir cevaptır bu...

Spiritüel ilmin tekniğinde, bizi çok ötelere götürmesi bakımından, ruhun doğuşuna rucû etmeden, herkesce nüfuz edilebilir bir kısımdan, üstelik gairane bir tarzda bahsetmek mümkündür. Şöyle ki bu tetkike şu alışılmış sözlerle başlayabiliriz :

«EVVEL ZAMAN İÇİNDE...»

Her şeyden önce ve yanlış anlaşılma- yı önlemek maksadıyla, iki kısma ayrılmış olan bir ruha sahip olduğumuz bilinmelidir. Biri, İLAHÎ bir plânda yaşayan İLAHî menşeli SPIRİTÜEL ruh; öteki de, bedenlenmiş BEŞERÎ ruhtur.

Bu ruh, dünya problemleri içinde bizimle birlikte çırpınmaktadır. Bu Mısır'ın eski bir papirusunda şöyle ifade ediliyor : «Tek bir ruh, büyük ruh ve Kâinat içerisinde çırpınan bütün ruhlar...».

O halde, Beşerî ruh bu büyük Spiritüel ruhun YANSIMASI (in'ikâsı)dır. Kişiliğinin (zatının) geri plânlara ulaşmasına izin vermeyen TİTREŞİMLERİ onun beşerî onun beşerî hayat içindeki UZAMI (prolongement - imtidad)dır. Bedenlenmiş ruh uzun zamandan beri masallarımızın küçük prensesi ile temsil edilmişti ve Eski yunanlılar ona PSYCHE (Psihe) adını vermişlerdi.

Canavar ve Güzel masalındaki Güzel ile Pamuk prenses halk arasında en tanınmış tasvirlerdir.

Felâketler, şiddetli terslenmeler, yıldırıncı ve üçüncü işler, cesaretini hiç bir şeyin kırmadığı küçük prensesimizin kusmetidir; idaresi güç olan maddenin sert temasında hayatın yüksekliği ile zelliliğini (bayalığını) fizik dünyada yapılan acı tecrübeleri sembolize ederler.

İnsanın ülküsü: İyilik güzelliği, gerçeklik, doğruluk, şeref ve hakbilirlik olduğu müddetçe hayatlarımızın her birinde milyonlarca sene süresince, küçük prensesimiz dünyanın tuzaklarına karşı, insanla birlikte bütün kalbi ile savaşıacaktır. Fakat, gayet insan, rezaletler, ihtiraslar ve kötü rüyalara dalarsa o zaman küçük prensesimiz mücadeleden çekilecektir. Z.

ra ancak asil davalar için savaşmaktadır ve masal bize: «Sihirli uyku ile UYUMUŞ OLDUGUNU» söyleyecektir.

İstirap ve felâketlerle dolu bu tatsız hayattan iğreninceye kadar, serbestiyetini kullanarak, KENDİSİ, dünyanın bütün geçiciliğini, kendisine en iyi gördüğü şekilde yaşayacak, gömüldüğü murdarlıktan çıkmağa karar verecek ve gitgide faziletlerle dolu sevimli bir Prens olacaktır.

O zamna Prens küçük prensesini tekrar bulacak ve temiz bir öpücükle onu UYANDIRACAKTIR;

Dünyanın Hükümdarı olan Baba'nun evine birlikte çıkacaklar ve bundan böyle mutlu ve çok çocuk sahibi olacaklardır. Başka bir deyişle, bütün insanlar onların çocukları oluyorlar.

İşte, beşerî ruh kaderinin çok teşbihli ve sevimli bir özeti... Zira, eğer, masallar çocukları eğlendiriyorsa, içlerinde bulunan yüksek Bilgelik'le bilge olanları, çokça meraklandırıyorlar; bunun için satırları arasında yazılı olanları okumayı öğrenmek yeterlidir.

Vicdan ve beşerî ruh kaynaşmaları: iyi vicdanı teşekkül ettiren ruhun iyi öğütleridir; kötü vicdan ona bağlı değildir, o sorumlu değildir. İnsanı öğütlerine kulak vermeye mecbur edemez. Mademki hürriyeti ve serbest iradesi vardır, pekâlâ sol omuzunda taşıdığı şeytanı dinleyebileceği gibi, sağ omuzunda taşıdığı meleği de dinleyebilir. Ama bu hürriyet insanı tamamiyle sorumlu kılmaktadır. Felâket şudur ki, çökme (inhitad) devrelerinde şeytanın sesi gök gürlemesi gibidir. Halbuki melek menfaat gütmeyen nasihatlerini fısıldar durur.

Arzular, ihtiraslar, haset, kıskançlık, öfke nefret... canavarın sesidir; buna karşılık iyi yapılmış işler, sabır sevgi, barış, diğerkâmlık, bilgece yapılan akıl yürütme, kalb temizliği ve ruh asaleti Spiritüel Büyüklük Kızkardeşten, İlahî ruhdan ileri gelirler ve vicdanda küçük prensesimiz olan Beşerî Ruh vasıtasıyla dağıtılırlar.

Ruh yaşlandıkça ve onun biylekâr insanı kaderin darbesinden şüphelendikçe, ruh insan üzerinde daha ziyade hakim olur.

Öğütleri dinlenir, ama nadirer de olsa, insan gene seviyesini kaybediyor, düşüyor. Bu sefer bundan sonuçlar, akibetler çıkarılıyorsa!

İnsanın «anlayışlı» olduğu bir zaman geliyor hayal uğruna ganimeti bırakmış olduğunu anlıyor. Arıklığa susamıştır. Küçük Prensesini düşünüyor. Canavar ve Güzel Filmi (Jean Cocteau'nundur), bize, ihtirasların dönüşüne karşı insanın yaptığı mücadeleyi gösteriyor. Sevimli Prens olmadan önce imanın ARINMASI, canavarın insanlaşması gerekiyor. Film bize güzelin arıklığı önünde canavarın güvenli alçak gönüllülüğünü göstermektedir. Canavar kirlenişin idrakine varır ve tekrar arıklığa kavuşmayı içtenlikle ister. Fakat aşması gereken korkunç imtihanlar ortada durmaktadır, tıpkı odasının kapısında Güzelin Canavara hitabettiği sahne gibi; **kirli** Canavar şiddetle cinsel tutkularına tekrar yakalandığını hisseder. Ama güzel ona şefkatle bakmakta ve gözlerinde se-mavi bir ışık parlamaktadır. Çünkü gözler ruhun penceresidir... Arzular **YENİLMİŞTİR**. İmtihan başarıldır. **İNSAN** yendi... Canavar, insan ruhuna kadar yükselebildi.

NETİCELERDEN SEBEPLERE

Binlerce hayatımız süresince ruhumuz, la kaç def'a temasımızı kaybederek onu tekrar bulabilmek için nice mücadeleler etmemiz gerekti, çünkü beşerî hayat her çöşit tuzaklarla doludur. Kurt kapanları gibi zorlu ve güç onları vardır; başkalarında şefkat veya aşk yem olarak kullanılmıştır, bunlar en korkunç olanlardır ve onları bertaraf etmek için çok kuvvetli ve ya bir kahraman olmak gerekir. Sirenlerin sevgi dolu seslerinin ayartmasıyla, sap-tırmasıyla, başadebileceğinden emin olmadığı için, geminin direğine kendini sağlam surette bağlatan Ulysse'in bilgeliği herkes de yoktur.

Günümüzde, hürriyet adına, örf ve ahlak çöküşü şuur altımızın karanlık bir köşesine sürdüğümüz beşerî ruhun, Psyc-he'nin ezilmesini gözlerimizin önünde gerçekleştirmektedir.

(Lütfen Çeviriniz)

İnsan, hayatı silresince delliklerine karşı bir şey yapamıyorsa, ÖLÜMDEN sonra her şey değişiyor; orada insan kibirlenip yitirir, bir çocuk gibi tekrar küçüldüğü halde ruh BÜYÜR ve ona hesap vermeye hazırlanır. Zira hakikat saati gelmiştir, hiç bir şey unutulmamaktadır.

Sefih insanını artık sevmediğinden de-ğil, ONUN GELECEKTEKİ İYİLİĞİ için sıkı bir envanter yapacaktır. Gelecek hayatında tekrar başlamasını diye hatıralarına ve rezaletlerine parmağın basacaktır. İnsanın arz üzerindeki bu uzun ziyaretinin, güneş sistemimizin konusu olan SEVGİNİN gelişmesi yaradığını da akıldan tutmak gerekiyor. Ölümden sonra yegâne yargıcımız ruhumuzdur; Bütün fiil ve düşüncelerimizde hazır bulunmuş olan ve daha kötüsünü önlemek için bize akıllı öğütler vermiş olan o, iyi bilgi sahibi olduğundan korkunç bir yargıdır.

Yola çıkmış ve mütevazı olmuş insan, geçip gitmiş olan hayatının gözden geçirilmesine yardım eder. Ruh onun neticelerinden sebeplere yükselmesini sağlar ve her yeni düşünüşten önce ONA HABER VER-DİĞİNİ! müşahade ettirir.

İranlı şair Sâdi şöyle yazıyordu: «Şayet hakikati istiyorsan, gururun her tür lüsünü terket ve hatırlaki ayakta isen (yaşıyorsan) seni bir el ayakta tutmaktadır.»

Bu yardım sever, beyaz ve arık el, varlıklarımızın sadık rehberi olan küçük prensesimizin elidir. Stoacılar, eski yunanda: «İhtiraslar ruhu hasta ederler» diyorlardı. Ruhumuz ihtiraslarımızdan o kadar etkilenmezler; fakat içinizdeki cinler KUVVETLENİRLER ve fizik beden hastalanır. Zira bu işte lâmbacı, ışıkların iyi durumunda olmasına memur, o dur. Şiddetli bir öfkenin karaciğer fonksiyonunda obeş günden fazla süren intizamsızlıklara sebebiyet verdiği durugörü ile farkına varılabilir. Karaciğerin, astral bedendeki ihtiraslar merkezinin fiziksel kutbu olması hasebiyle, bunda hayret edilecek bir şey yoktur.

Alman Efsanesinde Valkiri (bedenlenmiş ruh) onu maddesel âleme düşüren

Wotan İlahından şu talepte bulunmakta-
dır: «Mademki ölümlü hayatı kabul et-
mek zorundayım, hiç olmazsa, bir kahraman
tarafından çağrılıyım.» Bu dilek kendisine
bağışlanmış olacak ki bu yiğit, Sevimli
Prensesimizden başkası olmadı.

YUNAN EFSANELERİ VE ANLAMLARI

Kâh bir cinste, kâh diğerinde reenkar-
nasyon ruhun sıra ile müsbet ve menfi
kuvvetleri idaresine izin vermektedir, ki bu
gerek kendi idrakine, gerekse insanın terak-
kisine faideli, türlü ve ardarda deney fir-
satlarını temin etmektedir.

Fiziksel hayatta erkek ve kadın, bir-
birleriyle mükemmelen değiştirilebilir ol-
malıdır. Cins değişiminden dolayı şaşırıp
kalmamalıdır. Erkek kadın vasıflarına ka-
dın da erkek vasıflarını iktisap etmelidir.
Erkek müsbettir; akla ve müsbet bilimlere
doğru dönmüştür. Kadın, aksine, akıldan
ziyade, sezgi ile beslenir. Kadın hisseder,
erkek kılı kırk yarar.

Adem Cennetindeki cinlerin ayırte-
dilmesinden ve menfi dışı mukabilin tef-
rikiden evvel nasıl idiyse insan TAM öyle
bir varlık olmalıdır. Cinlerin birbiri ar-
dından gelmesi (tevali) bunun delilidir.

İnişimiz (envolüsyon) esnasında çe-
şitli hallerde geçmişsek (hermafrodit)lik ve
androgynat hüsnalık) çıktığımız ilk kay-
nağı tekrar bulmadan önce tekâmül dalı-
nı TEKRAR ÇIKARKEN bu hallerden tek-
rar geçeceğimizi düşünmek mantıklı olur.

Bu yeni bir görüş değildir. İnsanın
kurtuluşundan önce bu tekrar çıkış ve
tekrar bulması gereken muhtelif haller büt-
tün eski geleneklerce biliniyordu. Gayet
bellirgin efsaneleri olan Eski Yunan bize
bunlarda söz etmekte kusur etmemiştir.

Böylece, Herakles . Herkül, üstün er-
kek, inisiye (bir ışın, bilginin sırtına va-
kaf olan) insan Atlas'ın yerine geçmeğe
ve dünyayı kuvvetli omuzları üstünde tut-
mağa muktedirdir. Kışıklık bulmuş erkek
kuvveti olan Herkül bir gün KADIN el-
bisesi giyip Omfale'nin ayaklarında yün
egirdi ve o da kendi hesabına, onu taklit
ederek erkek kuvvetinin sembolü olan kah-

ramanın aslan postu ile örtüldü.

Yunan efsanelerinin tümü öğretici ve terbiye edici bir anlam taşır. Şöyle ki, ef. sanenin bize anlatmak istediği, Herakles' in eprövlerinden sonra ilâhî bir plâna, Anne'ninkine (anne Omfale'dir) ulaşmış olduğudur. Şimdiye kadar kendi noksanı olan, kendisini tam bir varlık haline getirecek olan bütün meziyetleri, yani iyliğı, güzelliğı, sezgiyi, yumuşaklığı, şef. kati v.s. kadınsı vasıfları bu kraliçeden öğrenir.

Erkek ruhu bir gün, Adem Cennetinden ayrılmış ve ilâhî sevgi sayesinde yapılmış olan kendi kadınsı parçasını, KIZKARDEŞ ruhunu tekrar bulmalıydı. Fakat basit insan (yarı ilâh olmayan, meselâ Herkül gibi) için ruhların bu imtizacını düşünmeden önce, küçük prensesiyle olan bağlarını yeniden düğümlemeli ve hayatının idaresini ona emanet etmelidir. İncilde: «Çün. ki, insan bütün dünyayı kazanıp da canını zayıdersê ne kâr eder?» denmektedir.

Sonuç olarak, beşerî ruh bütün enkar. nasyonlarımızda bize rehberlikle hizmet eder, kesin talimatlar empoze etmez. Ona nasihat eder ve seçim serbestisini bırakır, ölümden sonra kurtulmuş olarak gelecek hayatlarında hatalarını hatırlatır, bilsin diye insan şuurunda adaleti eski haline getirir. Bu geçmiş hayatı açık açık anlatır; ne biçimde, ne zaman ve aynı zamanda neden dayanmadığımızı gösterir.

Dünya'ya inmeden önce Kabul Ettik. lerimizi ve güzel vaitlerimiz ne olduğun. nu bize hatırlatır.

İnsan, hayallerinden kurtulmuş olarak şuuruzluğu ve havailiğinden dolayı ezilmekte ve bütün hayatlarında edindiği ALIŞKANLIKLARIN KUDERETİN. DEN, ki kendisine korkunç bir mirastır bu, şüphe etmeden her istenen şeyi vadetmeğe hazırdır. Bundan dolayıdır ki, ölüm bizi. zim için zaruridir. İnsan kesin olarak BE. ŞERİ ŞARTTAN kurtaracak olan Dünya Okulumu bitirmeğe götüren bir bahttır.

**EY ÖLÜM, SENİN ZAFERİN
NEBEDE?**

Vicdan ruhun ifade vasıtası ve vicdan sesi (birçok insanda zayıf olmasın)

rağmen) bir hayal değil, bir gerçektir. Pascal vicdanı bir kitaba benzetir: «Vicdan, sahip olduğumuz en iyi kitaptır. her gün dışıacağımız olmalıydı...»

Her akşam geçmiş günü yeniden yaşamak; içinde taşıdığı iyi ve kötüyü eş. fetmek, yapılan kötülükten SAMİMİ OLARAK pişman olmak ve iyiliğe kendimizi teşvik etmek ne mükemmel metoddur. Bu suretle iyi ve ÇABUK TEKÂMÜL EDİLİR.

Ruh ve vicdan beşerî hayatımızda başbaşa giderler; fırsat gelince de bütün iyi düşüncelerimizi, hayatın bütün iy meyvalarını, İADE ETMEK ÜZERE bir kenarda muhafaza ederler. Böylece, beşerî DEHA dediğimiz çok bilgili BİLGE İNSANLARIN payı yavaş yavaş biçimlenir. Onlar faydasız gerilemeleri olmayan dü. zenli bir tekâmülün örnekleridir. Bütün hayatlarımız, YARADAN tarafından istenen ve umulan bu aynı, son DAHYANE hedefe doğru hareket ederler; zira eskilerin dedikleri gibi, sonsuzluk içinde yaratıklarını izlemesi için, ALLAH'ın insanlara, ihtiyacı vardır.

Bu son cümle ölümden sonra Ebedî bir İstirahatı umanların belki ilgilerini çekecektir: umduklarına güvenmesinler. Sonsuz bir sistemin yolcularıyız. Bizler için henüz düşünmemize imkân olmayan bir saadet bulabilir veya halin kaybolmasından sonra başka alemlerde devam edecek olan hayat dediğimiz bu tekâmül makinasi tarafından zaman zaman ezilebiliriz. Sırf Bilgelik İktisabı ve kemâl beşerî şartı terketmemize müsaade edecek ve o zaman Pavlusun: «Ey Ölüm, senin zaferin nerede? Ey ölüm, senin di. kenin nerede?» sözlerini doğrulayıp DEV. Rİ (tekrarlanan) ölümden kurtulacağız.

**30 DERSDE,
Ruhsal Güçleri
Geliştirme
Tekniğı**

ÇIKTI.

8 T. L.

LOBSANG
RAMPA

Çev : Selman GERÇEKSEVER

Vibrasyonlar

Bütün dünya, canlı cansız herşey ve hayat vibrasyonlardan yapılmıştır. Herşeyin bir vibrasyonu vardır. Hatta muazam Himalayalar bile birbirine deymeyen, süspansiyon halinde bir araya gelmiş partiküllerden ortaya gelmişlerdir. Dünya, evren, madde partiküllerinin etrafında dönen çok küçük partiküllerden meydana gelmiş bulunmaktadır. Tıpkı güneşimiz etrafında devamlı olarak belirli bir uzaklıkta dönen planetler gibi...

Biz klervoyanların gördüğü fantomlar ise, kendilerini meydana getiren moleküllerin arasında epeyce bir uzaklık bulunan, daha doğrusu böyle bir seviyeye geçmiş bulunan insanlardır. Moleküllerinin seyrek oluşlarından dolayı katı cisimlerin içinden de geçebilmektedirler. Bu geçiş sırasında katı objenin moleküllerine deymezler bile... Bu şekilde 'hayalet' dediğimiz varlıklar için bir duvardan (içinden) öte tarafa geçmek mesele değildir.

Öyleyse bir hayalet bizim vücudumuz molekülleri arasından da geçebilir. Böyle

zamanlarda biz ekseriya bir soğukluk, bir elektriklenme hissederiz. Bu hissin nedeni şöylece açıklamak mümkündür; Her molekül, her planet, güneş etrafında bir elektrik yükü taşır. Bu elektrik bizim jene ratörlerle elde ettiğimiz elektrikten çok daha süptil (ince karakterli), çok daha rafine edilmiş bir elektriktir. Bunu, bazan gökyüzünde donuk donuk titreşen (kutup auroralarına) benzetebiliriz. Bize temas eden ya da içimizden geçen bir hayaletten dolayı hissettiğimiz ürperti, hayaleti meydana getiren moleküllerin bizim bedenimizi kuşatan auramıza olan tesirinden dolayıdır. İnsan bedeni etrafını saran aura, elektrik yükünden başka birşey değildir. Yüksek voltajlı elektrik taşıyan tellerin etrafında da bizim auralarımıza benzer ışıdamayı görmek mümkündür. Bunu elektrik mühendisleri daha iyi bilecektir. İnsan beyninden çıkan elektrik dalgalarının grafikleri artık laboratuvarlarda tesbit edilmektedir. Bütün hayat, bütün mevcudat elektrik ve vibrasyondur.

Vibrasyon olmadan elektrik olmaz. Hareket olmadan da... Elektriği meydana getiren harekettir (movement). Bu yüzden bu ikisi birbirinden ayrılamaz. Buradan sonsuza kadar uzanan bir bard düşünün. Bunun üzerinde notlar olsun, bunlardan birici maddi vibrasyonu temsil ederse, diğerleri de ses, görme, duygu vibrasyonlarını temsil edebilir. Bir köpek bu titreşimlerden daha yüksek seviyede olanlarını işitiği halde, insan bunları işitememektedir. İnsan işittiği düşük seviyeli vibrasyonları da bir köpek algılayamamaktadır. Bir dünyalı klerodiyans (duruşiti) hassasını geliştirdiği zaman, normal halde herkesin duyamadığı sesleri duyabilir.

DUYURU : Uluslararası Spiritüalist Fedarasyonun 1972 yılı Genel Kongresi İstanbul'da yapılamayacaktır. Federasyonun gösterdiği sebepler arasında kolera tehlikesi, öğrenci gösterileri ve maalesef ticari endişelerdir. Zira dış ülkelerin medyomları para olmadan celse yapmazlar. Bu durum bizim prensiplerimize uymadı.

Bir Uzaylıdan Öğrendiklerim

Yazan : Dr. Daniel W. Fry. Nakleden : S. Gerçeksever

«Ne sizin planetinizde ne de başka pla-
netlerde Tanrı'yı tamamen inkâr edenler
yoktur. 'Ben Tanrıya inanmıyorum.' diyen-
ler aslında ilâhî bir takım görüşlere ve
inançlara karşı olanlardır. Onların bu gö-
rüşleri inkar edişleri bir yoluna sokulabilir,
fakat egolarının ya da heyecanlarının te-
siriyle, 'Bu görüş doğru değilse, hiçbir do-
ru değildir.' şeklinde konuşmaktan kendi-
lerini alamamaktadırlar. Onlar kalplerinden
işin doğrusunu daha iyi bilebilirler. Bir in-
san ne zamandan beri ve ne kadar kuv-
vetli olarak kendisinin bağımsız, ve z.
kasının üstün olduğundan bahsederse bah-
setsin, bir gün muhakkak gerçeği anlaya-
caktır. Böyle bir insan arkadaşlarını, pa-
rasını, sıhhatini hastalık, kaza ya da baş-
ka bir sebeple yitirdiği zaman insiyaki ve
otomatik olarak, açık düşünceli bir kimse
için limitleri olmayan, Yüce Kuvvet'in yar-
dımını hatırına getirmeye başlayacaktır.
İşte bu bakımdan spiritüel ilmin önemi
ve ölmez gerçekliliği bağımsızlığını beşe-
rin ilk olarak ortaya çıkışından beri ko-
rumaktadır. Bu yüzden O'na daima ilmin
birinci dalı olarak bakılacaktır. Beşer zih-
ni 'İdrak' bakımından geliştikçe ve spi-
ritüel idrak yükseldikçe; sadece hemcins-
leriyle karşılıklı yardımlaşma ve Tanrı
sevgisine lâyık oldukları nisbette günlük
hayat şartlarında bir gelişme olduğunu
anlar hale geleceklerdir. Dünyanızda ya-
şayan beşer genellikle spiritüel kanunlara
ilgisiz bulduklarından bu basit prensi-
bin günlük hayatınıza girmesi ve medeni-
yetiniz de de bunun yansımalarının görül-
mesi için aradan binlerce yıl geçmesi ge-
rekebilir. Bu gerçeğin spiritüel olarak be-
nimsendiği zamanlarda ilk olarak insanları-
nız arasında ufak ufak guruplaşmalar do-
layısıyla ilk sosyal bilimleriniz ortaya çık-
mıştır. Spiritüel ve sosyal bilimlerin mey-
dana getirdiği bu temel üzerinde bugün-
kü maddesel birliğimiz yükselmiştir. Ve
bu, bugün medeniyetinizde ortaya çıkan

problemlerin yavaş yavaş çözülmeye baş-
landığı bir noktadır. Bu, bir kere anlaşıl-
dıktan sonra, beşerin gittikçe artan arzu
ve ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlü bu-
lunan maddesel ilminiz zamanın logaritmik
faktörüyle gelişecektir. Bu, aynı hızla
ilerleyen bir gelişme olmayıp, hızı devamlı
olarak artan bir ilerleyiştir. Son 30 yılda-
ki icadlara ve maddesel gelişmelere ba-
karsanız, bunun doğruluğunu kendiniz de
anlayacaksınız. Bunu, son yüz senelik ge-
leşmelerle, onuda geçen 300 senedekilere
karşılaştırınız. Son olarak da hepsini bir-
den 1000 (bin) yıl öncesiyle karşılaştırınız.
Göreceksiniz ki, planetinizdeki maddesel
bilim gittikçe artan bir hızla gelişegelmiş-
tir. Fakat bunun yanında spiritüel ve sos-
yal bilimleriniz sadece normal sayılabile-
cek bir hızla ilerlemektedirler. Hatta çoğu
zaman bu bile olamamaktadır. Bugün sizin
maddesel biliminiz muazzam bir kule gibi
duruyor karşıda. Bu kulenin yüksekliği
hâlâ da artmakta. Fakat bu maddi ku-
lenin temelini teşkil etmek durumunda olan
spiritüel ve sosyal bilimleriniz aynı cesa-
mete ve güce sahip değiller. Bilhassa spi-
ritüel bilim, üzerindikileri çekebilmesi
için çok zayıf kalmaktadır. Ve şu gerçe-
ğin üzerinde durulmasının önemine inan-
maktayız :

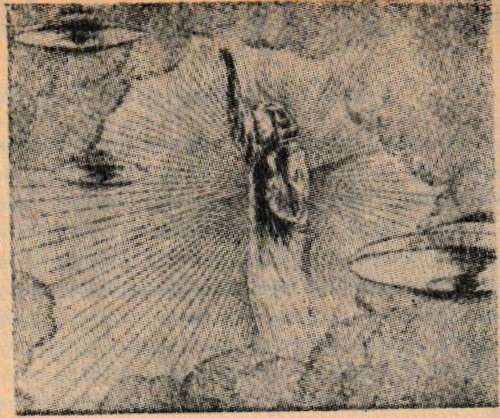
Dünyanızda ,spiritüel ve sosyal bilim-
lerin gelişimini hızlandıracak tertip ve ça-
reler bulunmadıkça, spiritüel olacağı yer-
de maddî bakımdan önem verdiğiniz ko-
nularınız birgün medeniyetinizin yıkılma-
sına sebep olacaktır. O zaman meydana ge-
lecek hasar medeniyetinizin spiritüel ve
sosyal taraflarında etkiliiyecektir.

Dünya planeti böyle bir çöküntüye da-
ha önceleri de şahit olmuştu. Şimdi de ben-
zer bir Dünya planeti böyle bir çöküntüye
daha önceleri de şahit olmuştu. Şimdi de
benzer bir çökmenin olacağı günler yak-
laşmış görünmektedir. Şimdi ırkınız, yine
(Lütfen Çeviriniz)

kendisinin yarattığı, sebepolduğu afet tehlikesine doğru gittikçe yaklaşmaktadır. Bir ırk kendi yarattıkları tarafından niçin tehdit edilsin? Sebebi basit: Çünkü o ırk, ortaya koyduklarının sonuçlarını görebilerek kadar spiritüel ve sosyal bilimlerde ilerleyememiştir.

«Sizin ırkınızdaki düşünen kafaların çoğu, nükleer silâhları kullanmadaki tehlikeye pekâla bilmektedirler, fakat problemin anlaşılmamış bulunan başa bir vechesi daha vardır. Dünyadaki milletler arasında birlik kurulmadıkça, bu silâhları kullanmamış olsanız bile eninde sonunda medeniyetiniz yıkılmaya mahkûmdur. Birazcık kafası çalışsan herkes bunu anlayabilecektir. Medeniyetler, gelecek için düşünen ve çalışsan insan tahayyülü tarafından ortaya konur. 10-20 yıla kadar tansiyon (gerginlik) azaltılamazsa, insanlığın parolası şundan başka birşey olmayacaktır: 'Yiyip, içip, eğlenelim; zira yarına belki çıkmayız.' Şimdiden, gazete ve dergilerinizde çıkan, gençliğin ihmalî konulu yazılarının sayısı gitgide artmaktadır. Bazı yazarlar kabahatî ebevymlere atmaktadır. Diğerlerinde bu konuda okulu, kiliseyi ve devleti suçlu bulmaktadırlar. Ashında suçun tamamı bunlardan hiçbirinin üzerinde bulunmamaktadır. Durum, esas olarak, neslinizin gençliğinin ekseriyeti kendisini emniyet içinde hissetmemesindedir. Bunun gerçekliğini herhangi bir psikoloğunuz ispat edebilir. Gençlerinizin emniyet duygusu içinde bulunmamalarının tezahüratı çeşitli şekillerde olabilir. Fakat bu tezahürat esas olarak mevcut görüş, kuruluş ve otoriteleri protesto ve onlara karşı ayaklanma şeklinde ortaya çıkacaktır. Amerikan ve Rus hükümetleri arasındaki bugünkü gerginliğin en azından kırk yıl kadar aynı durumunu muhafaza edeceği sizin hükümetin yüksek memurlarından biri tarafından basına açıklanmıştı. Bu, demektir ki, sizin daha iki ırkınız, devamlı imha korkusu içinde yaşayacaklardır. Evrende hangi medeniyet olursa olsun bu şartlara dayanamazdı.»

Sözünü keserek, 'Zannedersem, problemi anlamış bulunuyorum. Fakat Çözüm

yolu ne olacak?' dedim. İçinde bulunduğu durumun tehlikesini pekçok insan sezmiş bulunmaktadır. Fakat bunların tavsiyeleri birbirinden farklıdır. Kimisi, maddesel ilminizin gelişimini durdurmamız gerektiğini, kimisi nükleer fizikle ilgili her türlü çalışmaya bir anda son vermemizin gerekli olduğunu söylüyor. Hatta bazıları daha da ileri giderek, maddesel ilminizi tamamen yıkıp, hayvanlar gibi yaşamamız gerektiğini söylemektedirler.

«Eğer kocaman bir bina inşa etmek isterken» diye cevap verdi ALAN, «yanlış hesaplardan dolayı temelini yeteri kadar sağlam olmadığını anlarsanız, onu derhal yıkılma yoluna mı gidersiniz? Zannetmiyorum. Bunun yerine, bütün yapıyı yıkmadan temeli kuvvetlendirecek yolları araştırmaya çalışırsınız. Maddesel ilminizin gelişimi öyle kolay kolay durdurulamayacaktır. Daha ileride gidemez zaten. O, çökecektir zira esas destekleyici unsurlar, geriletme programı altında ilk çökenler olacaktır. Esas olarak maddesel ilminizde yanlış bir taraf yoktur. Onu üzerinde taşıyabilecek spiritüel temeli sağlamlaştırdığınız zaman henüz tahayyül edemeyeceğiniz ufuklara kadar gelişimini devam ettirecektir.»

'Ya bu dediğiniz yapılmazsa, ne olacak?' diye sordum.

«O zaman medeniyetiniz çöker.» diye cevap verdi Alan. «Geride birkaç kişi bağ bırakarak kendi kendisini mahvedecektir,

Geriye kalanların hiçbiri de yıkılan medeniyetlerini yeniden kurma abiliyet ve arzusunu taşımayacaklardır. Bir kaç nesil boyunca kendilerini toparlayıncaya kadar hemen hemen hayvan seviyesinin üzerine çıkamayacaklardır. Bundan sonra medeniyet kıpırdanışları yeniden başlayacak. 15-15 bin senede başka bir medeniyet meydana çıkmış olacaktır. Bu medeniyette aynı problemlerle karşılaşacak, başarıları kurtarabilmeleri için aynı fırsatlar kendilerine sunulacaktır. Bunlardan istifade edemediği takdirde, o da çökecektir. Bu, ırkların serbest arzularına göre cereyan eden bir evren kanunudur. Bununla birlikte sizin ırkınızın ve kültürünüz imhaya mahkûm edülmüş değildir. Ancak bu imha tehlikesinin ebediyen arkamızda bırakacağımız zamana kadar yolunuza devam edebilirsiniz. Görüyorsunuz ki seçim hakkı sizdedir.»

'Biraz şüpheli.' dedim. 'Böyle bir seçimi yapacak insanların evvela yeterli kadar idrâke ulaşması, iyiyi kötüden ayırabilecek uyanıklığa ulaşmaları gerekirdi.'

«Gerçekten öyle.» diye cevap verdi Alan. «İşte biz ve sen bunun için burada bulunmaktayız. Daha önce de belirttiğim gibi, sizin planetteki en son büyük medeniyet çöküşünden kurtulanlardan bir grupta bizim atalarımızdı. Bu, 30.000 (otuzbin) yıldan daha öncelere rastlamaktaydı. Fakat Onlar, ondan sonra bile bir maddesel medeniyet geliştirmişlerdi ki, sizin bugünkü seviyenizin çok üzerinde iddiler. Onlar, bugün sizin tabii kanunları birbirleriyle çarpıştırdığımızın tersine olarak, o kanunları izlediler. Bu bakımdan cihazları da sizin kilerden çok sadeydi. Ve sizin şimdiye kadar başarmaya muvaffak olamadığınız birçok şeyi de başarmış durumdaydılar. Onlar dahi, spiritüel ve sosyal kıymetlere eşit şekilde değer vermenin önemini kavrayamamışlardı. Yaşadıkları bölgede bulunan ana iki millet arasında politik ve sosyal bir uçurum zamanla peyda oldu. Aradan yıllar geçince bu ikisi arasındaki sürtüşmeler birbirlerini yok etmeye yönelmiş imha harbine kadar gitti. Bu iki millet birbirlerine karşı korkunç enerjilerle yüklü silâhları kullandılar. Bu si-

lâhlar sizin bugünkü hidrojen bombaları- nızdan binlerce defa daha tahripkârdı. Bundan sonra ortada savaşı kazanan millet falan kalmamıştı. Yani lâfın kıyası, onlar birbirlerini yoketmişlerdi. Bu savaştan ortada birkaç sağ irsan kalabilmişti. Dünyanız üzerindeki radyasyon beşer tahammülünün çok üzerinde bulunuyordu. Bu insanlar radyasyonun etkisiyle birden değil fakat bozula bozula ölmüşlerdi. (Biyolojik ve zihni fonksiyonlarda dejenerasyonlar...) Bu insanlardan meydana gelen çocuklar ve yeni nesil de hayvanlık seviyesine kadar bir iniş göstermişti. Bu gün sizin Tibet ismini verdiğiniz yüksek plato üzerine o zamanlar bizimkilerden altı adet uzay aracı inmişti. Bunların amacı bu durum karşısında ne yapılması gerektiğine bir karar vermektir. O zaman, başka bir planete taşınmasıyla ilgili olarak bir teklif yapılmıştı. Fakat bunun tatbikatına girilmedi.

«Şimdi sizin Mars dediginiz gezegen ile dünyanız arasında o zamanlar büyük bir henzerlik vardı. Yüzeydeki ısı, atmosfer, su v.s. gibi etkenler beşerin barınması bakımından elverişli bulunuyordu. Bunun o zamanın astronomlarından öğrenmekteyiz. O zaman Tibet'te toplanan konsülde yapılan oylama sonunda dört uzay araçlarındaki mürettebatlarıyla birlikte dünyadaki zavallıları korumakla görevli olarak kalmaya karar verdiler. Hiç olmazsa o zamanki dünyahların bir kısmı korunabilir, di, ümidiyle gönüllü olarak planetinizde kalmaya razı oldular. Buldukları Tibet Platosu yüksek olduğundan dolayı, radyasyon tesirlerine de uzak bulunmaktaydı. Bu yüksek arazide, zihni ve biyolojik pek fazla dejenerasyona maruz kalmadan kendileri ve de torunları yaşayabildiler. Burada gelişen ırkın eşit miktardaki kadın ve erkek temsilcileri konsülde bulundular. Bu dört uzay aracı sonradan dünyadan ayrılmayı denediler. Bunlardan üçü giderekleri yere ulaşmalarına rağmen, dördüncüsü hakkında hiçbir kayda rastlanmıyor bizim tarihimizde. Dördüncünün akıbetini bizde bilmemekteyiz. Nesiller boyunca ha-

(Devamı Sayfa 32de)

Millî Eğitim Bakanlığına Sunulan Spiritüalizma

Hakkında Rapor

(Geçen sayıdan devam)

Dr. Bedri RUHSELMAN

PROFÖSÖR CESAR LOMBROSO :
(Bu zat Turin Üniversitesinde psikiyatri Profesörü ve aynı zamanda meşhur İtalyan Kriminalisti idi.)
HYPNOTISME ET SPIRITISME. E, Flammarion, Editeur Paris 1919

«Hayatını akıllı hekimliği ve cinsi antropoloji ile geçirmiş benim gibi bir insanın spiritizma hakkında kitap yazdığını gören en iyi dostlarım, şimdiye kadar ki mesaimle kazanmış olduğum ilmi şöhreti kaybedeceğimden endişe ederek bana itirazda bulundular. Buna rağmen bu sahada çalışmağın ben bir vazife telakki ederim.

«Gerçi dostlarım bu itirazlarında haklı idiler. Zira ben de bir vakitler onlar gibi düşünüyordum. O zaman spiritizmanın, Monisme ile kabilli telif olmadığını sanıyordum. Fakat radyo aktivite gibi son ilmi keşiflere de munzam olarak ortaya konan deliller spirit hadiselerine dair evvelce bende mevcut olan menfi kanaatleri çürüttü. Bundan başka, spiritizma netaici de monisme esaslarına muhalif olmaktan çok uzaktır...

«Şimdiye kadar yapılmış olan ve birini destekliyen ve tutan spiritizma tecrübelerinin neticeleri, hiç olmazsa büyük filozofların düşünüp ortaya koydukları fikirler derecesinde ve onlar kadar otoriteye sahip birer kıymet arz etmektedir.» (Sayfa : 5 - 6)

«Resmî ilim adamları öbür âlemin temsilcilerine ait, izah edemedikleri mevzuları ya gizlemeğe veya inkâr etmeğe mütemayil bulunuyorlar. Bununla beraber ben, onların itibar nazarlarından düşmeği de göze alarak şunu tekrar etmekte asla tereddüt göstermem ki ölmüş insan ruhlarının müdaha.

lesinin vaki olduğu kabul edilmeden, spiritizma tecrübelerinde vukua gelen hadiseleri yalnız orada hazır bulunanların veya medyumların kendi kudretleriyle izah edebilmek asla mümkün olmaz.» (Sayfa: 175)

«Bütün tetkik ve müşahedelere nazaran, spiritizma celselerinde görünen ruhların hayalleri, yalnız bedenün küçük bir kısmının kısa bir müddet zarfında görülmek kaybolmasından ibaret bir hadise olmayıp, hatta bütün bir bedenün senelerce kendisini insanlara göstermesi şeklinde de vukua gelmektedir. Bu o kadar canlı bir tezahürdür ki o sırada bu fantomların ağırlıkları, hararet dereceleri ölçülebiliyor, nabızlarının daraben adetleri sayılabiliyor, şehik ve zefir havalalarının kimyevi tahlil ve tetkikleri yapılabiliyor.

«Bundan başka, Fantomların ruhi karakterleri: sefkat ve merhamet dereceleri, cesaretleri, kahramanlıkları ölçülüp takdir edilebiliyor, Ve nihayet bu ruhların fantomlarının, medyumla birlikte fotograflarını de tesbit etmek mümkün oluyor.» (Sayfa: 182)

«Ruhların faaliyetlerine ait vakıalar o kadar çoktur ki onların sentetik bir reconstruction'unu yapmak bizim için mümkün değildir.

«Ruhlar bazen nurlu bir şekilde görünürler...» Sir W. Crookes, ve Ch. Richet, ruhların (fantomların) tıbbi muayenelerini yapmışlar ve hararet derecelerinin normal bir insan harareti derecesinde olduğunu, şıryan adetlerinin de gene normal bir insan adedine müsavi olduğunu, tenefüsleriyle normal miktarda asit karbonik çıkardıklarını tesbit etmişlerdir.

«Fantomların ilk teşekküleri ziya neşreden bir bulut hâlinde vaki oluyor. Fantomlar beyaz ve çok ince bir nesikle örtülü bulunuyor. Bâzen bu örtü çift, hattâ üç katlı ve hattâ dört katlı oluyor. Ben bu husustaki şahsi çalışmalarım sırasında, teşekkül etmiş olan fantomun ağırlığı ile medyomun ağırlığı arasında şayanı dikkat mukayeseler yaptım.

«Ani ölümle ölmüş olan bazı insanların evlerinde bu ruhlar gürlültüler çıkarabiliyorlar veya bir takım hareketle hâsıl ediyorlar. Ve nadiren de kendilerini gösteriyorlar.

«Fantomlar, şiddetli ışık altında eriyorlar. Ellerine dinamometre verildiği zaman bu aleti ellerile o kadar kuvvetli olarak sıkabiliyorlar ki aletin müşiri 80, hattâ 110 a kadar da çıkabiliyor.

«Naklı mekân kabiliyetleri pek fazladır. Yapılan bir tecrübeye bunların sürtü 15 dakikada 45 kilometre tesbit edilmiştir.

«Fantomlar konuşurlar. Bâzen de esiklerini hitabelerini andıran bir takım sembolik ifadeler kullanırlar. Her ruhun, kendisine göre hususi bir ifade tarzı vardır.» (Sayfa : 273 - 290)

CHARLES RICHET : (Bu zat, Paris Tıp Fakültesi fizyoloji profesörü ve tıpta şekerli diyabet halinin izahının yapılmasına yardım eden beyindeki bir merkezi bulan bir fransız âlimidir. Kendisi aynı zamanda Institut azasından idi.)

TRAITE DE METAPSYCHIQUE. Librairie Felix Alcan Paris 1923.

«Kâinatın hislerimizi tahrik eden ve realiteler hakkında bize bilgiler veren öyle kuvvetler vardır ki mutat duygularımız bunlara cevap veremez. Bu, nazariye değil, bir vakiydir. Bir vakıanın izah edilmiş olması ve bir nazariye ile ifade edilmemesi onun mevcut olmamasını neticelendirmez. Bilakis ben iddia ediyorum ki metapsişik bakıalar fizyolojide inkişaf yapacak fevkalâdeliğe haiz bir yeniliktir. Bu vakıaların bundan da daha ileriyeye gıtmeyeceğini kim bilir? Bu öyle büyük bir yeniliktir ki psikoloji dahi bunun karşısında kökünden değişecek ve

tadile uğrıyacaktır. Biz şimdi, bundan doğacak olan büyük neticeleri takdirden âciziz. Hülâsa, sübjektif metapsişik ilmin kadrosuna kati olarak nüfuz etmiştir.» (Sayfa : 7)

«Hissi kablelvukular, telepatiler, temas vaki olmadan esyanın kendi kendine hareketleri, hayallerin maddi olarak görünmesi, bazen ziyaların havada gene kendi kendine zuhura gelmesi klor, civa ve güneş gibi kör kuvvetler ve maddeler hâlinde tezahür etmiyor. Bunlarda maddeğin şimik ve mekanik hadiselerine bağlı kör ve âtil bir karakter yoktur. Bütün bu hadiselerde bir zekâ eseri, bir maksat görünmektedir. Fakat ne olursa olsun, bunlar insanda görünen maksat ve iradeye müşabih bir takım maksat ve irade tezahürleri arz ediyorlar. Belki bunlar, insanın kendisinden çıkmamaktadır. (yani dışardan gelmektedir). Zekâ, yani intihap kabiliyeti, maksat, meçhul herhangi bir iradeye göre verilmiş bir karar, işte... metapsişik hadiselerin bütün mümeyyiz vasfı bunlardır.

«Sübjektif metapsişik, canlı ve cansız maddelere ait kanunlardan hiç birini değiştirmeye lüzum bırakmadan izahı kabıl olan zihni hadiseden bahis bir ilimdir. Objektif metapsişik ise evvelkinin aksine öyle mihaniki tezahürler arzeder ki bunları, elde mevcut alelâde mekanik kanunları ile izah mümkün olmaz. Meselâ esyanın, hiçbir temas vaki olmadan kendiliğinden hareketi, tekinsiz evlerdeki hadiseler, hayallerin maddileşmiş fantomları, havada kendiliğinden peyda olan sesler, ziyalar... gibi.» (Sayfa : 2 - 4)

«Metapsişigin de diğer bütün müşahede ilimlerinde olduğu gibi rivayetleri, ve her nevi vesaiiki mevcuttur.» (Sayfa : 12)

«Şurası katidir ki hayallerin maddileşmesi medyomlara ve daha bilmediğimiz diğer şartlara göre değişir. Umumiyetle bunlar evvela bulanık bir kütle hâlini arzederler. Az çok şekilsizdirler. Ve bazen de ancak görülecek kadar şeffaftırlar. Bununla beraber gene bu hâlinde iken bunlara el ile dokunulabilir. Ve gene bu hâlde iken

(Lütfen Çeviriniz)

bunlar dışarda bazı mihaniki tesirle7 ya-
pabilirler.

Bazen de aktoplazma dediğimiz ha-
yallerin bu maddi cevherleri uzuvların şe-
killerini alabilir. Bu uzuvlar, ilk teşekkül-
leri anında çok nazik ve incedirler. Ya-
vaş yavaş tam formunu alırlar.

«Bu ektoplazma bazen de bir hamur
hâlinde bulunur. Memyomun ağzından çı-
kar, dışarda bir insan yüzü hâlini alır.

«Umumiyetle materyalizasyonlar (ha-
yallerin maddileşmesi) evvelâ bir taslak
hâlinde peyda olur. Ve bilahara tam bir
insan şeklini alır. Başlangıçta bu uzuv-
ların girinti ve çıkıntıları yoktur. Tıpkı

bir resim tablosuna benzer. Bazen de bü-
tün girinti ve çıkıntısı ile tam bir uzuv
hâlini alır.» (Sayfa: 611-612)

«Maddileşen hayaller yalnız insan şek-
linde olmaz. Cansız eşyaları da maddileşebi-
rir. Meselâ elbiseler ve diğer eşya gibi.
Umumiyetle fantomların üzerinde görünen
elbiseler, tildendir. Ve eksariya beyaz
renktedir. Hafif musolin de olur. Musolin
evvelâ beyaz bir bulut hâlinde görünür.
Sonra yavaş yavaş kesifleşir, Ve bazen
de ışıklı olur.» (Sayfa: 620)

«El hayallerinin maddileşmesi katiyen
vaki bir hakikattir. Tıpkı yüz hayalleri gl-
bi el hayalleri de maddileşir.» (Sayfa: 621)

Çalışma Zorunluğu

(Sahife 5'den devam)

Bu zorunluğu içten içe duydukça, giz-
li ruhsal güçlerimiz gelişip ortaya çıkacak,
yarı uyanık halden tam uyanık halde yak-
laşacağız...

Bu zorunluk, ruhsal eğitim ve ruh-
sal bilgi ister.

Bugün dünya milletlerinin elinde ye-
teri kadar ruhsal bilgiler mevcuttur. Mad-
di bilgilerin esiri olmamış gerçekçi ilim
adamlarının omuzlarında, bu mevcut ruh-

sal bilgilerin okullara sokulup genç kuşak-
ların eğitime, genç zihinlere öğretilme so-
rumluluğunun ağırlıkları bulunmaktadır.

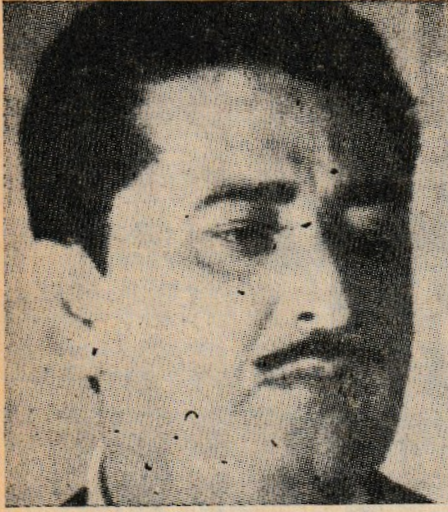
Asıl çalışmak zorunluğu, bu aydın bil-
ginlerin zihinlerinde doğmadan; yahut bu
zorunluğu duyan aydın kişiler ortaya çıkıp
insanlığı etkilemeden, ârızî olanların pe-
şinden gitmekten biz bizi alıkoymağa yet-
miyeceğiz... Yani, düşünerek, gerçek çalış-
mak zorunluğunu duyamiyacağız...

MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ

**Gerçek Spiritüalizma Ahlâk ve Yaşayışının bilimsel ve
deneysel öğretilerini bilmek, sizi tekâmül yolunda başarılı
ve sür'atli kılacaktır. Şuurlu, idrakli ve vicdanlı yaşamak
Dünya hayatının amacıdır. Okuyunuz ve okutunuz.**

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Doktorlar

Jose Arigo İle Çalışacaklar

«Transta iken bedensiz Doktor Fritz ile irtibatta bulunuyor.»

Doktorların medyumlarla birlikte çalışacakları 160 yataklı bir hastahänenin inşaatı Brezilya'da ikmal edilmek üzere. Bu medyumların başında dünyaca tanınmış ruhsal şifacı Jose Arigo gelmektedir. Hergün yüzlerce hastanın şifaya kavuşmasında aracı olan J. Arigo 48 yaşındadır. Her gün sabahın altısından akşam geç saatlere kadar küçük bir masa başında çalışmaktadır. Transta iken bedensiz Doktor Fritz adında bir varlıkta irtibatta bulunan medyum karşısına gelen her hastaya 'Sikintiniz nedir?' diye sorduktan sonra gerekirse reçete de yazmaktadır. Bütün bunlar 40 saniyeden fazla sürmez. Reçeteye yazdığı ilaçların çoğu modern ve yeni çıkan ilaçlardandır.

Yeni inşa edilmekte olan hastane esas olarak iki kısımdan meydana gelecek:

Birinci kısım fizik tedavi. ler için, ikinci kısım ise J. Arigo'nun yönetimi altında yapılacak ruhsal tedaviler için ayrılmış bulunmaktadır. Modern araçlarla teçhiz edilecek hastanede 2000'e yakın doktor çalışacaktır.

Jose Arigo'yu yakından izleyen doktorlar arasında Amerika'lı doktor Andrija Puharich bulunmaktadır. Bu doktor, Jose Arigo'ya bağvuracak hastaları tedaviden önce ve sonra görmekte icabederse filimlerini çekmektedir. Bu doktorun belirttiğine göre, Brezilya cumhurbaşkanı J. Arigoyu kendi himayesi altına almış bulunmaktadır. Bu konuyla ilgili olarak J. Arigo'nun kapısı civarında her zaman için iki tane milli muhafız bulunmaktadır. Yukarıda adı geçen hastanenin inşaatında faal görev

alanların başında Dr. Puharich gelmektedir.

Dr. Puharich'in açıkladığına göre 'Arigo' adı medyumun kullandığı takma addir. Asıl adı ise JOSE PEDRO de FREITAS'dır

(Psychic News'dan

Dr. Puharich

S — Şu halde maddeden gayri bir varlık mevzubahis olabilir demektir. Öyle mi?

C — Maddenin gayri varlıklar birden fazladır. Fakat maddenin gayri olmak üzere bir yalnız ruhu görüyoruz.

S — Demek ki maddi idrâk, kâinatdaki varlıkların ancak muayyen ve mahdut bir kısmına şamildir ve bunların dışında nihayetsiz varlıklar vardır öyle mi?

C — Evet, fakat ben onları size tarif edemem.

S — Ruh maddenin gayri bir varlık olduğuna göre, neden maddî varlıklar içinde bunahp kalıyor?

C — Ruhuntekâmüli tabiat kanunu iktizasınca buna vabestedir.

S — Ruhun geriliği hangi bakımkandır?

C — Tecrübe ve görgü.

S — Ruh ilk zamanlarda tecrübesiz ve görgüsüz mü idi?

C — Evet.

S — Peki, demin ruh ilâhî bir lemadır demiştiniz; ilâhî bir lamanın görgüsüz ve tecrübesiz olduğunu nasıl kabul edebiliriz?

C — Unutmayınız ki lem'a'l ilâhî dediğiniz zaman, size ancak bu kadar tarif edebilirim demiştim. Bunu ancak, Allahın bir alevi mânasına telâkki etmeyiniz.

S — Allahın bir alevi mânasına almadan daht Allahın, ihata edemeyeceğimiz kadar şumullü büyüklüğü ile ruhu nisbet edince ona ne şekilde olursa olsun tecrübesizlik ve görgüsüzlük izafe etmek nasıl mümkün olur?

C — Unutmayınız ki, haşa, Allahın bir cüz'ü demedim.

S — Bir cüz'ü demediniz, fakat Allahı sâdir olan..

C — Sâdir de demedim.

S — Allaha nisbet edilen. Bu sözünü tekit buyuruyor musunuz?

C — Allahı kastediyorsanız, hayır. Onun mahlûku, onun vücud verdiğini kastediyorsanız evet!

S — Demek sözlerinizden şunu çıkaracağız: Lem'a'l ilâhîyeden maksat Allahın vücut verdiği, halkettiği demektir öyle mi?

C — Evet. Başka türlü tarif edemem.

O halde ruh için, «kendi varlığındaki umumî bilgisizlikle, müessiriyet kudretini haiz bir lem'a'l ilâhîyedir. diyebiliriz.

Keilmeler :

Lem'a - alev, muayyen - belirli, mahdut - sınırlı şamîl - geçerli, iktizasınca - gereğince, vabestedir - bağlıdır, (onsuz mümkün değil), sâdir olan - çıkan, hasıl olan, nisbet - oran (kiyas ölçüsü)

Bütün bu sözlerden anlıyoruz ki biz ruhu, ancak üç buutlu kâinatımızda melekelerini kullanmak için bulabildiği görünme yeri ölçüsünde tanıyoruz. Bu kadar kısa bir bilis ve görüşle onun bütün varlığına ve hayatına üfuz etmek mümkün olmaz.

RUH DOĞRUDAN DOĞRUYA TETKİK SAHAMIZA GİRER Mİ?

Bütün maddî irtibat ve vasıflarından kurtulmuş saf ruh halindeki bir varlığı idrâk, hatta tasavvur da edemeyeceğimiz yukardaki izahlardan çıkarılabılır. Düşünülebilir ki insan hiç bir suette tanıyamadığı bir varlığın mevcud.

diyetine nasıl inansın? Bu mülâhaza doğru olmakla beraber, bir şeyin var olup olmadığı hususundaki inancın, o şeyin gerçekten var olmasına bir tesiri olamayacağı da apaçıktır. Dünyada mahiyetlerini bilmeden tezahürlerini tetkik ettiğimiz manyetik, elektrik akımlar, genel çekim gibi etkenler vardır. Broussais isimli bir doktorun söylediği şu söz maddeler arasında sıkışıp kalmış bir ruh varlığı arayanların tipik düşünce tarzını en iyi temsil eden sözlerden biridir. «Ben bir çok kadavralar taslih ettim, fakat bisturimın ucuna ruh diye bir şeyin çarptığını asla görmedim.»

Bizim görüşümüze göre: şimdiye kadar söylendiği gibi, insan bedeninin içinde bir ruh yoktur. Mahiyetini kesin olarak anlayamayacağımız varlıkları, bildiğimiz veya henüz bilemediğimiz kanunlara tabi maddeler içinde hapsedilmiş farzetmeğe selâhiyetimiz de yoktur.

Sevgi, sevinç, korku, fikir gibi ruhî tezahürler nerededirler? Bunları bedenimizde duymamız, onların bedenimiz içinde mahsur kalmış bir varlığa ait olduklarını isbat etmeğe yetmez.

Biz doğrudan doğruya hiç bir vakit ruhla karşı karşıya gelmeyiz. Ancak onun muhtelif yoğunluktaki maddeler üzerinde vaki olan müessiriyetinin tezahürlerini ve bunların neticeleini müşahade ve etüd edebiliriz.

RUHLAR NEREDEN GELİP NEREYE GİDERLER?

Ruhun yaradılışını, onun maddî kâinatımızda doğmuş olması ile bir tutmamıza muhtelif bakımlardan imkân yoktur. Hilkat, maddeler, maddî kâinatın dışındaki varlıklar sonsuzluklar içinde kaybolup gitmektedir. Ruh hayatı ve onun tekâmülü ebedidir. Hiç bir ruh kemâlinin ulûliyetle nisbet edilmesine imkân göremiyoruz. Ruh hayatının ve varlığının sınırlı bir madde kâinatı içinde doğup söneceğine inanmıyoruz.

Ruhun maddî kâinattaki varlığı, ebedî varlığı içinde geçen bir tekâmül merhalesidir. Bu merhale bile bize nihayetsiz görünmektedir.

Ruh, kendisine, tahsis edilmiş vasıtasıyla, çeşitli yollardan maddeler üzerindeki müessiriyetini kullanarak, yüksek gayelerine doğru durmadan yürür ve her adımında maddeler kâinatındaki müessiriyetini artırır. Daha yüksek realitelere ve buutlara çıkar ve o nisbette asıl ruhanî hayatına evvelkinden daha kudretli ve müessir birşekilde yaklaşmış olur.

Ruhun, maddî kâinatın ötesindeki hayatı hakkında yapabileceğimiz hiçbir tahmin yoktur. Böyle bir bilginin lüzum ve faydası da yoktur. Zira oralardan hiçbir surette istifade edemeyecek kadar uzaklarda bulunuyoruz.

MADDE VE RUH

Maddî enerji ile ruhî müessiriyeti iyice ayırmak lâzımdır. Maddî enerji hiç bir vakit maddeden ayrılmaz, omaddî oluşun zarurî bir tecellisidir. Ruhî müessiriyet ise tamamen maddeden ayrı bir mefhumdur. Ancak maddî enerji bu ruhî âmil tarafından sevk ve idare edildiğinde biz onu madde ile birleşmiş halde müşahade ederiz. Ruhî müessiriyetin tecelli ettiği her hadisede muhakkak bir maksat vardır.

Ruhî âmil maddelere yüklenmiş değildir. O ancak bir maksat uğrunda maddî enerjiye istikamet verir. Maddenin içinde veya dışında değildir. Ona me-

kân tahsis etmeye imkân yoktur. Biz ruhi amili ancak maddeler üzerindeki maksatlı bir müessiriyet halindeki tezahürleri ile tanıyabiliyoruz.

Maddî kâinatta maksatlı müessiriyet taşımayan maddî tezahür yoktur. Aksi halde bu hadiselerin bir manası da kalmazdı. Kâinatın yaradılışı aklımızın almadığı yüksek gayelere matuftur.

Ataletle bağlı olan kâinatın hiçbir maddesinden kendi kendine maksatlı hareketler beklenemez. Bunlar atıldılar, kördürler. Eğer kâinat yalnız bunlardan ibaret olsaydı, bir hercümerç içinde çoktan yıkılıp giderdi. Fakat her maddenin oluşu, her hadisenin vukua gelişi **Mutlak Varlığın** kanunları altında cereyan eder. Ruhlar da sayısını bilmediğimiz diğer varlıklar gibi, tekamül derecelerine göre, bu kanunları tatbik etmek hususundaki müessiriyetlerini maddî kâinatta gösterirler. İşte bu noktadan itibaren Mutlak varlık ve ruh hakkındaki yüksek duygularımız, bütün maddî fikirlerden tecerrüt etmiş bir halde içimizde yavaş yavaş doğmaya başlar. Eğer böyle bir duygunun nüvesini henüz varlığımızda bulamıyorsak tabiat ilimleri ve bilhassa insan bilgisi yollarında katetmemiz lâzım gelen daha çok uzun mesafeler var demektir.

İKİNCİ BAHİS

RUH VE BEDEN

— Ruhun beden üzerindeki fizikoşimik tesirleri —

Ruh tahayyül yolu ile adeta bir heykeltraşın yaptığı gibi maddeler üzerinde işleyerek onları istediği şekle sokar; Onun bu hakimiyeti tamamiyle dünyaya inmezden evvelki ve bazı hususî şartlar altında, biraz da dünyaya indikten sonraki müessiriyeti ile mümkün olur. Ruhun kozmik maddeler üzerinde ne şekilde ve ne suretle müessir, olduğunu mütalâa etmek kudretine malik değiliz. Hatta onun dünyamızdaki tezahürlerinden bile tam anlamıyla habermiz yoktur.

Bedenimizden borçok maksatlı hareketler vuku bulmaktadır. Bedenimizin morfolojik ve fizyolojik durumunda ve yabancı müessirlere karşı gösterdiği reaksiyonlarında öyle yüksek koruyucu maksatlar vardır ki, biz ne bu maksatları, ne de bu maksatlar uğrunda vukua gelen ince mihanikiyetleri henüz anlamıyoruz.

Organizmada geçen bütün maddî hadiseler, fizikoşimik kanunlara tabidir. Bu kanunları tatbik eden kimdir? Bu kanunların icaplarına lüzum gören ve her güçlüğü rağmen onu tatbik sahasına çıkarmakta bu kadar dakik ve maksatlı olabilen kimdir? Bütün bunların şuurulu ve zeki bir müessirini, bir âmilini aramak lâzım gelir. Biz bu âmili kendi âciz vasıtalarımızla bulamıyoruz diye inkâr edebilir miyiz? Yahut buna mecbur muyuz? Asla! Bu yoldaki inkâr ve kecburiyeti geçerli kabul etmek geriliğin en büyüğü olur. Eğer dünyada bulunmayan ve hemen bilinemeyen her şeyi inkâr etmek âdet olsaydı, insanlık henüz ilk devirlerine ait ilkelliğinden kurtulamazdı.

Bizim fizikoşimik mânada kabul ettiğimiz husus, organik elemanların binbir çeşitte görülen ve birtakım kanunlar altında oluşan ilişkilerinin görünüm ve gerçekleşmelerinden ibarettir. Bunların bile bize karanlık görünen pek

çok noktaları vardır ki, bu noktalar, ruhun müdahalesini kolaylıkla inkâr etmememize yarıyan birer açık kapı halinde durmaktadır.

Hakikatte burada biyolojik bir sentez vardır. Bu sentez, işini niçin yaptığını bilen, şuurlu, zeki bir varlığın eseridir. Bu varlığın hedef kabul ettiği yüksek maksatları maddenin âtil ve monoton hareketleriyle telif ve izah etmek mümkün değildir.

— Ruhun müessiriyetine tezahür zemini olan vasıtalar — (Ruhun tesir etme kabiliyetine görünüm yeri olan araçlar)

Ruhun maddeler üzerindeki müessiriyetini tahakkuk ettirdiği yollar hakkında muhtelif spritüalist ekol mensuplarının ileri sürdüğü çeşitli fikirler vardır.

Dinler, umumiyetle ruh ve beden arasında aracı maddelerin bulunup bulunmadığı hakkında açık birşey söylememişler veya hiç bir şey söylememişlerdir. Birçok dini anlayışlara göre ruh . beden münasebeti anlaşılmasız bir karışıklık içinde boğulup kalmıştır.

Teozofların ve spritistlerin görüşlerini kısaca arzedeceğiz.

a) Doğu teozoflarına göre ruh . beden ilişkisi :

Başlıca Hint teozoflarının temsil ettiği bu görüşe göre : İnsan varlığı, kendisini muhtelif plânlarda vasıflandıran ayrı ayrı unsurlardan mürekkeptir. Bunların dışında insana ait bir varlık yoktur.

İnsanın esas iki varlığından biri, onun yüksek ve hakiki varlığıdır. Bu varlık üç unsurdan meydana gelmiş mükemmel bir varlıktır. Allah'tır. Bu yüksek varlığın unsurlarından biri İslâm tasavvufunda Zat olarak yer alan Soi'dir. Sanskritçede Âtmâ veyahut Âtman'dır. Onun tek başına bir şahsiyeti yoktur. O, herkese, her şeye şamildir. Ferdîyet sahibi olan bu unsurla kıymetlenir. Birinci varlığın ikinci unsuru nefis'dir. Teozoflar manas derler. İnsan ferdi şahsiyetini ikmâl edebilmek için buunsurla da birleşmelidir. O insan düşüncesinin ve delillendirme melekesinin bir aletidir. O, insanı şuurlandırmaya yardım eden unsurdur. Birinci varlığın bu iki unsurunun birleşebilmesi için üçüncü aracı bir unsura daha ihtiyaç vardır. Teozoflar buna buddhi derler. O ruhanî bir unsurdur. Âtman'ın hem bir intikal vasıtasıdır, hem de onun âlemindeki bir inikâsı (reflekti) dir. İnsanın yüksek tahaddüs (İntuition) ve ilham (İnspiration) kaynağıdır. Âtman'ın yüksek vasıflarını insanın yüksek trinitesi üzerinde akis ve tecelli ettirir.

İşte bu üç unsurun birleşmesiyle, insanın yüksek varlığı meydana gelmiş ki teozoflar buna yüksek trinite derler. Yüksek trinite, teozoflarca hem ruh, hem de Allah'tır. Aynı zamanda mükemmel bir insandır.

Bu üçlendirme görüşüne, bazı mahallî tadilâtlarla başka yerlerdeki birçok spritüalist düşüncelerde de rastlanır.

Teozoflara göre madde içinde veya dışında gibi ayrılmış varlık mefhumları bahis mevzuu değildir. Maddî mefhumun ne hududu ne de imkânları nazarı itibara alınmıştır. Belki münteha kabul edilen bir noktada; Allah, insan, ruh aynı şey telâkki edilmektedir. Yüksek trinite de tekemmül etmek ihtiyacıdır. Bu da ancak kesif maddeler dünyasında olur, O kesif dünyalıda bir müddet geçirdikten sonra yükselir, kendi asıl vatanına avdet erer. Teozoflar buraya cennet derler.

Findley Kolejide Materilizasyon

Stansted, Essex'de Arthur Findlay Koleji'de 70 kadar seyirci önünde yapılan materilizasyon celsesi oldukça başarılı geçmiştir. Büyük bir kısmını öğrencilerin meydana getirdiği hazirunda bulunan Dr. John Winning, olayı 'hayretler verici bir şey' olarak vasıflandırmıştır.

Kolejin kitaplığında düzenlenen seansta medyum olarak Gordon Higginson transa girmişti. İki kırmızı ampülle aydınlatılan deney yerinde bulunan meraklılar zaman zaman incelemelerde

A. Findlay

«La Revista Internacional de Espiritismo» (Uluslararası Spiritizm Dergisi) ne inanmak gerekirse Başkan Richard Nixon Brezilya'lı meşhur şifacı medyum Jose ARİGO'yu Birleşik Devletlere altı aylık bir müddet içerisinde mevzu ile ilgili konferanslar vermek üzere davet etmiştir. Konferanslar bu konularla ilgilenen üniversitelerde düzenlenecektir.

Başkan Nixon'un baldızı ve doktor Puharich'n tavsiyesi üzerine, Bayan Louise Annesberry ARİGO'nun resmi hekimlerin tedavide aciz kaldıkları ağır hastahğa dıçar kızı Marye'yi iyileştirmeye razı olacağını ümit etmektedirler.

de bulunabilmişlerdir. Kısa bir duadan sonra transa giren Medyum Gordon çok geçmeden rehber varlıklarıyla irtibat kurabilmiştir.

Bundan kısa bir süre sonra da, dört tarafın siyah perdelerle kapalı seans kabının ön perdeleri (sağasola) açılarak ekto plazmanın medyumdan doğru yayılarak dışarı çıktığı görülmüştür. Medyumun ağız, burun ve kulaklarından çıkan ekto plazma yerlere kadar sarkarak tamamen canlı bir manzara arz ediyordu. Hazır bulunanlardan Dr. J. Winning ekto plazmayı eline almak suretiyle incelemiştir. Doktorun ifadesine göre, ekto plazma yumuşak bir yün hissini ve

riyordu. Serbest olarak hareket edebiliyor ve canlıydı.

Bu incelemeden kısa bir süre sonra ekto plazma şekillenmeye başlamış ve ortaya bir varlık çıkmıştır. Kısa bir konuşmadan sonra ortadan kaybolduysa da konuşmalar kesilmemiş, hazır bulunanlardan bazıları birbuçuk saat süren celse süresince bedenlerini terketmiş yakınlayla görüşme fırsatı elde edebilmişlerdir. (Psychic News'den)

ARTHUR FINDLAY'ın RUHSAL FOTOGRAFI

Tanınmış Iskoç Spurutüalistlerinden Dr. John Winning, ölümünden dört hafta sonra Arthur Findlay'ın fotoğrafını çekmişti. Dr. Winning kullandığı 1/4 Plate Folding kamerasıyla, x ışınlarıyla çekilen omurilik, ciğer, pankreas fotoğraflarına benziyordu.

Dr. Winning'in Psychic News gazetesine gönderdiği fotoğrafta, yine kendisinin yaptığı celselerden birinde derin trans halindeki bir medyumun ağızından çıkmakta olan ekto plazma ile göstermektedir. Bu seansta ekto plazma teğekkülünden sonra kalbinden meteryalize olmuş ruhlar ortaya çıkmıştır. Bu materiyel ruhlardan biri Dr. Winning'in yazı masasına gitmiş ve daktilo makinesinde bir ruhsal tebliğ yazmıştır. Bütün bunlar olurken Dr. Winning sakin sakin celse kabini'nin kıyısında oturmakta ve olanları hayretle seyretmekteydi.

Tarih : Şubat 1970
T. Metapsişik Cemiyeti
Varlık : Goethe
Medyom : Baha Kayseriliolu

Ruh dostlarımızdan

İdrakin Artması, Tanrı'ya Daha Çok Yaklaşmak Demektir...

Binaenaleyh, duyguları, düşünceleri tefsir ederken, duyguları düşünceleri kıymetlendirirken, hüküm verirken hiç bir suretle kendinizi ye'se kaptırmamanız gerekir. ALLAH ise rabitalı olunuz. ALLAH ile her zaman kalbinizi ve ruhunuzu birleştiriniz. ALLAH ile hiçbir zaman irtibatınızı kaybetmeyiniz. Biz değiliz bu bilgileri veren!... Biz, yukarıdan aldığımızı size naklediyoruz. Biz bir vasıtayız. Bunu bilmeniz gerekir. Bize değil, saygınız ALLAH'a olmalıdır. Medyoma değil, ALLAH'a olmalıdır. Medyom da bir vasıta dır. Bir insandır. Hiç bir insanı putlaştırmayınız. Her kese aynı, eşit nazarla bakınız. Hiçbir kimseyi lüzumundan fazla methetmeyiniz. Hiç kimseyi lüzumundan fazla yükseltmeyiniz. Yüksekliğe müstahak olan ancak ALLAH'tır. Yüksekliğe müstahak olan ancak herşeyin aslı, esası ve yaratıcısı ULU TANRI'dir.

Medyomun yorulduğunu hissettiğim için biraz ara vermeyi münasip görüyorum.

On dakika ara verildi..

Madde, bir enerjinin belli bir ortamda, belli şekilde teksif edilmiş bir durumudur. Madde, enerji demektir. Madde, enerjiden müstakil apayrı bir varlık değildir. Bunu bilmeniz tabiidir. Bunu, esasen birçok kişiler de söylemiştir. Üzerinde ısrarla duracağım; husus şudur ki: madde yalnız enerji olmak vasfıyla kalmayıp, madde enerjilik vasfını dahi muhafaza edebilmek, ve maddelik vasıflarını dahi muhafaza edebilmek için, bir ruhla ilişki kurmak zorundadır. Şuursuz hiç bir enerji olamaz. Her enerji bir «şuurla ilgilidir.» Elektriğin oluşumundaki hikmeti düşününüz.» dey.

şimin sebebi budur.

ALLAH yarattığı bütün varlıklardan müstakil, kutsal bir varlıktır. VE ALLAH buna rağmen her türlü varlığın her zerresinde de mevcuttur. Bunun izahını istiyorsunuz: Bunun izahı, dünya insanının, beyin kapasitesi dışındadır. Herhangi bir ruh da bunu idrak edecek seviyede olmaz. Çok yüksek vasatlara ulaştıktan sonra, bunun ne demek olduğunu insan sezineleyebiliyor, Ruh sezineleyebiliyor. Çünkü bunun tam idrakine varmak, hiçbir zaman, hiçbir ruh için esasen mümkün değildir. Fakat idrak gittikçe artmaktadır.

İdrakin artması TANRI'ya (sizin tabirinize) daha çok yaklaşmak demektir. Tanrıya yaklaşmak, belli bir varlığa yaklaşmak şeklinde anlaşılabilir. TANRI'ya yaklaşmak, TANRI'nın bütün mevcudatını daha çok sevebilmek, bir derece, bir yüksek derece dahilinde sevebilmek ve ilahi düzene, ilahi düzenin çok daha ince ve tirelerine uyum yapabilmek demektir. Binaenaleyh, TANRI'ya yaklaşmak, hiç bir zaman hiçbir kul için mümkün olan bir durum değildir. Bunları böylece mütalaa etmek gerekir. /

«TANRI'yı gördüm. TANRI ile konuşum.» demek, tek kelime ile terbiyeye muğayır bir saygısızca durumdur. Bu kelimeyi istemiyerek kullandığımı da arzetmek isterim. Çünkü biz hiçbir zaman menfi durumları düşünmeyiz. Binaenaleyh, menfi duygu, his taşıyamaz. Menfi kelime de kullanmayız. Kullanmak istemeyiz. Ancak sizin gibi görevli varlıkları uyandırmak sadedinde fedakârlık ederek, bu çeşit kelimeleri kullanmak zorunluluğunu hissederiz.

ALLAH, bu yoldaki kusurumuz affeyleye...

Cenab-ı Hak'tan böyle bir menfi kelime kullandığım için, beni affetmesini niyaz ederim. Hiçbir zaman menfilik O'na izafe edilemez. **Gaddarlık, zulüm, ceza, Cenab-ı Hakla ilgili olmayan durumlardır.** Cenab-ı Hak belli kanunlar, belli prensipler vazetmiştir. Bu prensiplere uyum yapabilen huzur içinde olur. Tekânül yolda ilerler. Bu prensiplere kanunlara aykırı giden, menfi gitmiş olur. Siz bunu çeşitli derecelenmeye tâbi tutuyorsunuz. Biz de hiçbir zaman menfi gidış düşünülemez. Biz devamlı olarak müsbet olmak zorundayız. Eğer bir defa dahi menfi tutum içinde bulunmuş olsak, idare ile mükellef olduğumuz şeyler bütün düzenini bozar ve altüst olur. Şimdi benim ne durumda olduğumu sizin taktirinize bırakırız.

Bilhare yukarı gezegenlerde olan ve ALLAH'a daha çok bağlılıkla ittiba etmiş ve Cenab-ı Hak'ın kanunlarını daha raha fazla sezinleyebilmiş olan **bedenli insanlarla** temas kurduğunuz zaman benim ne demek istediğimi ve benim durumumu anlayacaksınız. Şunu bilmeniz gerekir ki, **zamamı gelince, diğer gezegenler, deki, diğer güneş sistemlerindeki, diğer galaksilerdeki bedenli insanlarla tanışacaksınız. Görüşeceksiniz. Onlarla yakın ilişkiler kuracaksınız. Ve onların ülkelerini ziyaret edeceksiniz. Bundan şüpheniz olmasın.** Onları gözünüzde büyütmeyiniz. Benim durumumla benim statümle temas etmiş olmanız onlardan çok daha önemlidir. Bunu, o şahıslarla, o gezegenlerdeki şahıslarla tanıştığınız zaman daha iyi değerlendirebilirsiniz.

Sizi şunu bildirmek isterim ki, ruhları tahkir etmeyiniz. Ruhlar aleminden alınan her bilgiyi saygıyla mütalaa ediniz. **Belli realitelere belli bilgiler verilmektedir.** Bu, bir ilahi tekâmül icabıdır. Bunda aşâklık veya yukarılık bahis konusu olamaz. Ve siz de zihininizde bunu böylece şekillendirmeyiniz. Bilhassa bunu sizlerden ve sizin seviyenizde olan insanlardan istiham ederim. Diğer gezegenlerdekilere

de bunu devamlı olarak istirham etmişimdir. Onun için onlar, benimle ilişki kurmakta olanlar, bunu müdriktirler. Ve size saygı ile bakmaktadırlar. Size dostluk göstermektedirler. Siz bunu anlamazlıktan gelirsiniz, benimle de dostane temasımızı incitmiş olursunuz...

Şimdi, kozmik, spiritüel bir devreye giriyorsunuz. Dünya, spiritüel bir hayatın icaplarına itiliyor. Bunu böylece bilmeniz de birçok faydalar vardır. Bunu, düşünebilen insanlara duyururuz. Bir kıvılcım, bir kibrit kıvılcımına ihtiyacı olan pekçok insan vardır. Onlar, kısa bir zamanda tutuşmağal, yanmağa, inanmağa ve bu vetireleri, bu realiteleri kabule hazır durumdadırlar. Fakat ne hikmettir ki, ne bilinmez bir ilahi plândır ki, ışıktan yoksundurlar. Karanlıktadırlar. Bir çember içindedirler. Güneş ışığının bulutun, kalın bulutların, arkasından süzülüşü gibi, hakikat ışıkları da bunların dimağına böylece zayıf olarak süzülmemektedir. Onlar arıyorlar, onlar hakikati bulmak istiyorlar. Fakat hakikati bulmak için gerekli olan ortamı meydana getirmekte direniyorlar.

Büyük ruhlar, büyük görevi kendi ruhunda hisseder. Siz bunu bilmez, erkek olarak, kadın olarak kendinizi böylece mütalaa ediniz. Dünya şartları içinde yaşıyorsunuz. Tabiatıyla, dünya kanunlarına tâbi olacaksınız. Dünyevi fonksiyonunuz icabı, kadın veya erkek şeklinde tezahür edeceksiniz. Fakat şunu iyice biliniz ki, **kadın veya erkek ruhu yoktur, RUH vardır.** Fonksiyon icabı ruh kadın veya erkek şeklinde görünmektedir. Fonksiyon icabı erkeğe, kadını yönetmek görevi verilmiştir. Bunu da bilmekte fayda vardır. Şunu iyice hatırlınızda tutunuz ve kendi hayatınızda tatbik ediniz ki, kadın olmak aşâğı seviyede olmak demek değildir. Kadın olmak, erkeğe göre daha az fonksiyonla, daha hafif fonksiyonla yüklü olmak demektir. Bunu böylece bilmekte fayda vardır. Fakat bunun birçok vetireleri mevcuttur ki, bunun teferruatını başka celseler de size tafsilatıyla bildireceğim.

(Devamı sayfa 31'de)

Allah bir

Hasan Ali
Yücel

Kendinin «eksik», «kusurlu» ve sonunda «ölecek» bir varlık olduğunu bulan ve bilen kim vardır ki, «eksiksiz'i», «kursuzu» ve «ölünsüzü» aramasın.

Bu arayış, hikmettir, felsefedir ve dindir.

Aranan, değişmez. Başlamaz, bitmez. Öncesi sonrası yoktur. Doğmaz doğurmaz. Artmaz, eksilmez. Götür; görmesi bizim gibi değildir. İştir, ışıltması bize benzemez. Bilir; bilmesi meçhulden malûma gitmez, malûmdan malûma yürür. Bilmediği yoktur. Her an yapan yaradan odur. Her arzu, bir oluşturmaktır. Var ederken yok, yok ederken var eder.

Ayana gelince durmadan değişir. Değiştikçe değişimende yeni vasıflar keşfeder. Keşifler birleştikçe değişen tarafları azalmaya, değişmeyecek tarafları çoğalmaya başlar. Güneşe nisbetle gölgeye benzer. Işık kaynağına yaklaştıkça nurlanır, fakat yanar. Bir bakıma yok bir bakıma var olur. Hedef, güneşe varmak değil, güneş olmaktır.

Her insanın idrakinde o idrâke göre kendini gösteren nihayetiz nur, bu ihata edilmez varlık: Allah'tır.

İnsanlık tarihi, hiç bir devri müstesna olmamak üzere, insanın Allah'ını aramasının hikâyesidir.

ONA, en ilkel varlıklarda, bitkide, hayvanda, gök yu-

varlarında ve en haşin anlayışlı maddede kavuştuğunuz sananlar bile ondan başka bir şey bulabilmiş değillerdir. Çünkü onun vücudu dışında varlık yoktur.

Hiç bir idrâk, «hiç» uğruna bu zahnete düşer mi? Bir hiç için bu kadar cîdâl, değer mi?

Henüz ona iman etmeyenler vardır; iman edenlere gülerler. Ona inandığını sanıp da ne kendilerini onda, ne onu kendilerinde göremiyenlerde çoktur. Müminin görünüp aşında imana erişmemişlerin bu hali, inkâr edip de inanmadığı şeyi bulmuş olduklarından habersizlerin istibaline benzer. Biri farkedemeyen şaşkın gibidir.

Oysa Allah'a gerçek iman, gören gözlerle aydınlıkta onun varlığına ermektir. Ona kendini vermektir. Ondandır hakikatler dermektir. Gölgeyi onda eritmektir. Hakka erenler, böyle kılışiledir, işte..

(*) T. Tarih Kurumu Basımevi, Ankara - 1961. Aynı isimli kitaptan. Kitap özel olarak 11x16,50 boyutunda 3600 adet basılmış ve dağıtılmıştır.

Meçhullerin karanlığına cesaretle yürüyenlere bir gün hak doğar. Ümidimiz bu olsun!.. Hakkın girdiği yerde bâtil durmaz. Tesellimiz bu olsun!.. Hakta birlik vardır, bâtilda çokluk. Biri varlık, biri yokluk. Var olmaktan korkan, yokluğa kurbandır. Yok olmayı bilen insan, var olmanın yolunu bulan insandır.

Sağır ve dilsiz olmayan vicdan her zaman der :
— Allah'a inan!...

Bizi, bu sesi duyanlardan eyle, Yarabbi!..

15 Ekim 1954

T E V H İ D

«Kul huvallahü ahad»

«Söyle, Allah birdir»

Tanrım, sana söylerim ki, birsin.
Kimdir, birsin diyen, bilirsin.

İmâna adın yeter tanıktır.
Kalbiyle inanmayan sanıktır.

Kalmıştır akıl bu yolda ürkek,
İsbatını isteyendedir şek.

Olmuş güneşin delili,
İsbâtı istemez bedihî (besbelli).

Bir silsile kurmadır tefekkür,
Üstüste vurulma kör düğümdür.

Gerçekse durur, tebeddül etmez;
Hak, sâbittir; teselsül etmez.

Bir noktaya varmadan düşünce
Devretmededir sebep-netice.

Kudret tükenir bu taşlı yolda,
Tâkat kalmaz bacakta, kolda.

Gezdim o zeminde ben de pek çok.
Baktım bu gezişte bir durak yok.

Az uz gittim, fakat dönünce,
Nerdeysen o yerdeyim ben önce.

Bir dâire çizmişim habersiz,
Yılarca emek çekip de yersiz.

Beyhude dolaşmışım demek ben,
Merkez, kaçmış gönül gözümünden.

Yıllar geçmiş akılla yoldaş,
Oldum sanarak zekâya sırdaş.

Aklımda akıl nedir, zekâ ne?
Aldanmak için birer bahane.

Şaşmış kalmış zekâ bu işte,
Yoktan vara atlayıp geçişte.

İcâdı onun bilim değil mi?
En baş eseri ilim değil mi?

Bilgin bize hangi sırrı açmış?
Nisbetleri söylemiş ve kaçmış!..

Başlangıçtan bir haber veren yok,
Son merhale nerde, gösteren yok.

Ben neyleyim ortalarda şaşkın,
Zâten derdim başımdan aşkın.

Bir eski kitap elimde, solmuş;
Kopmuş başı, son, okunmaz olmuş.

Beynim boşa işlemiş bu işde,
Boşlukta dolaşmadır bu, işte....

Bezmiş aklım bıyıp seferden,
Taşlık yoldan, çakıllı yerden.

Bir sahile varmış, uçsuz umman;
Korkup dönmüş fakat kenardan.

Aklım kalmış şuurda saklı,
Gönlüm coşmuş, bırakmış aklı.

(Lütfen Çeviriniz)

Hiç korkusuz atlamış ve dalmış,
İnmiş, denizin dibinde kalmış.

Bakmış yekpâre bir karanlık,
Baştan başa bir siyah dumanlık.

Görmüşki, Adem (yokluk) diyâridir
bu;

Yokluk yeri, Hak civârıdır bu.

Açmış birden fakat o sisler,
Aydınlanmış bir anda her yer.

Umman dolmuş ışıktâ, taşmış;
Gönlüm hayran, bu hâle şaşmış.

Gelmiş bana bir derin ferahlık,
Şimşek çakmış içimde artık.

Vicdanım için bu bir buluştur.
Hak, gönlüme bir ışık komuştur.

Ben işte o anda başkalaştım,
Bir menzile bilmeden ulaştım.

İzah edemem o bulduğum ne?
Gönlümle sezip tutulduğum ne?

Buldum diyorum, fakat ne buldum?
Bir şey ki o, görmeden tutuldum.

Tanrım seni kaybedip mekânda,
Sezdim sonu olmayan zamanda.

Sen, vasıtasız inandıransın;
Yer göstermem, içimde cansın.

Kalsaydım akılda ben de mihmân
(konuk)

Kalbim bilemezdi nerde imân?

Tanrım, arayan gönül, izinde;
Ölmüşken olur özünle zinde.

Yok, evvelin, âhirin bir ansm;
Vicdâna bu ânı sığdıransın.

Varsın, yaradan var oldu senden;
Yokluk bile varlığında varken.

Sonsuzluğa can veren sen oldun,
Boşken bu gönül, özünle doldun.

Beyhude bütün geçip gidişler,
Müstakbeli hale benzetişler.

Mâzilere göçtü sende kesret,
Doğmuş demedir özümde vahdet.

Vahdet, o da belki bir hayaldir;
Ancak seni şerheden misaldir.

Kesret, niye vahdet üstü düştü?
Bir merkeze bin cihan üşüştü?

Çokluk, yokluk; nedir ya varlık?
Gel, sen çık işin içinden artık..

Kim çözmeye muktedir bu fikri?
Meçhul... Ne doğrudur, ne eğri...

Yanlışsa «bu bir hata» diye kim?
Haklıysa eğer, «belî», diyen kim?

Yok böyle hakem bu yerde bir tek,
Mutlak, verecek zekâyâ örnek.

Mutlak, kanun dışında bir sır;
Tak'yidi (kayıtlamayı) çözümleyen o
sırdır.

Güçlük başlar bu zorlu yerden;
Tefriki müessirin eserden.

Ancak kolayından anlamaktır;
Eczâ (cüzler, parçalar) ile küll'ü
(Tüm'ü) yoklamaktır.

Bilseydi akıl bütünde Hakkı,
Kavrardı bir anda Garbı, Şarkı.

İdrâke aciz, (eksiklik) bu noktadadır
Uğraşması akl için ziyandır.

Herkes seni başka başka anlar,
Bir gün inanır inanmayanlar.

Bin renk doğar güneş doğunda,
Kalmaz biri, ufku kan boğunca.

Gün, imandır; küfr, karanlık.
Her devresi hak için bir anlık.

Dolmazsa ışık fezâya böyle,
Her şey durur aslı neyse öyle.

Bâzen tek renk olur cihanlar,
Bundan, gözü görmeyen ne anlar?

Gezmek kabuk üstü, boş değil mi?
İmân... Uyandırır ilmi.

Pek çokları şekde (şüphede) durdu
kaldı,
İdrâre muhâli (imkânsız) ayna sandı

İrkildi fakat senin önünde
Yol bulmak için akıl yönünde.

Çırpındı da yok deyip direndi,
İdrâkini put yapip beğendi.

Hiçten düzülüp yapılma bir put.
Hiçlikler için tapılma bir put.

Allahsızla hiçlik oldu Allah,
Varlıktan edince gönlü ikrah
(tiksimti).

İmânsızlık bir ayrı imân,
İnkâr ile sarsılır mı Rahman?

Zâten, yoksa nedir bu inkâr?
İnkâr edenin içinde ikrâr.

Densin ne denirse sen, içinde;
Bilmeni diyenin bilen içinde.

Senden çıkararak düşünmek olmaz,
Şüpheyle bu kâinat dolmaz.

Senden konuşan seninle bildik,
İmâna gelir bu yolda müşrik.

Sen, kendini sende bulduransın,
Nûrunla cihanı dolduransın!..

Yoktur ebedi küfr cihanda,
Varsın, birsin bütün zamanda.

Bir paraçalanırsa parçalar bir,
Her parçası birliğine eştir.

Tekden çıkacak ne varsa hep tek,
Bir bir de birin hesabı gerçek.

Birken, şaşı, şaşmadan görür çift;
Zihinindeki gölgeler yürür çift.

Vahdet, fitri (doğuştan bir
anlayıştır;
Esmâyi (isimleri) teker teker
sayıştır!

Din birdir asılda, çünkü Hak bir;
Durmaz değişirse din değildir.

Lâkin gerekir zamana uygun,
Her devreye, her mekâna uygun.

Dindir fakat itikad Hakka;
Hiç bir şeye benzemez, o başka.

Ancak sana ermek ittikaattir
Yol, vasıtaadır; hedef, bekaadır

Öyleyse nedir bu türlü dâvâ
Hak bende deyip de böyle hâlâ?

Hak birdir, o kimde varsa haktır;
Çoktur deme, yanlış anlamaktır.

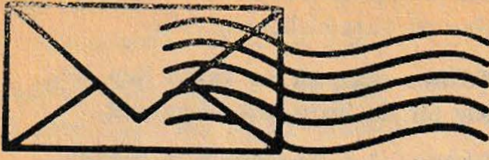
Sen olmayarak var olmaz âlem,
İnkârın için mi geldi Âdem?

Âdem gibidir akıl da, bunda;
Âsıdır, aman diller sonunda.

Anlar ki, özündedir hakikat;
Bir gün şunu söyletir hakikat:

«Sensiz düşünüşte sen sebebsin,
«Hiçsin diyenin içinde hepsin.

(Devamı sayfa 35'te)

okuyucu mektupları

Sayın A. Niyazi Aykutlu - ANKARA

Medyomluk çalışmalarınızın emin ve verimli olabilmesi için bu husustaki nazari ve ameli bilgileri bilmek ve iyi bir şekilde tatbik etmek gereklidir. Genellikle pratik sahasında başarılı olan kimselerin medyomlukları bilgi ve vasıf yönünden fazlasıyla gelişmemektedir. Hatta sonunda dejenere olmak, obseden tesirler altında kalmak da mümkündür.

Şifacılık hususu biraz daha tehlikesiz ve fakat o nisbette ikna edici ve objektiftir. Şüpheniz medyomluğunuzu idare eden rehber varlık ve diğer şifa tesiri gönderen bedensizler, size gerekli olan yardımı ve gücü vermektedirler. Unutulmasın ki medyom bu iyileştirici tesirleri nakleden bir kimsedir. Bunun için bir münakil olmak vasıfını kaybetmemek şarttır.

Bunu sağlamak ise önce, iyi niyet, sevgi, merhamet duygularının gelişmesi, karşılıksız hizmet görmek şuurunun ortaya çıkması tesirleri alıp ve nakletmekte alışkanlık ve maharet kazanılması; sonra, şifacılığa ait bazı prensiplerin iyi ve hassas şekilde tatbik edilmesi gerekir.

Mürekkep lekesine bakmak suretiyle irtibat kurabilmeniz için mekanizması kısaca şöyledir :

Dikatte bir noktaya bakmak zihni etraftan tecrit etmek, onu belirli bir istek ve ya duygu üzerinde teksif etmektir. Bu şekilde zihin dalgalı hareketlerden, iniş çıkışlardan, dağılmalardan zihkonulmuş olur. Bu durumda zihnin müsait halli bedensizlerden zaten gelmekte olan tesirleri daha belirli, daha şahsiyet kazanmış olarak almaya başlar. Alınan tesirler söz, yazı, imaj ve ses tarzında tezahür edebilir.

Hatta fiziksel hareketler olarak da görür.

Mürekkep lekesi size iyi bir konsantrasyon vasıtası olmaktadır. Başka bir şey de bu vazifeyi görebilir.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Ökkeş Ateş - GAZİANTEP

İnsan, bize göre, nevi şahsına münhasır bir yaratıktır. Maddesel tekâmülü izleyerek bir başka varlığın değişmesiyle bugünkü haline gelmemiştir. İnsan, insan formunda ve halâ gelişmekte olan vasıflarıyla beraber meydana gelmiştir. Antropolojinin muhtelif yerlerde buldukları dejenere insan tipleri insanın atası değildir. Çünkü yeryüzündeki beşeri örtü şimdiye kadar pek çok kereler değişmiş, pek çok ırklar yok olmuştur.

Amerika Kitasına ayak basan avrupalılar oranın yerli halkıyla karşılaştıkları zaman şaşırmadılar. Çünkü oraya giden öncüler orada insan olduğunu biliyorlardı. Bu kıtalardaki medeniyet avrupadan çok asırlar önce teşekkül etmiş, ve fakat git gide yozlaşmıştı. Orta ve güney Amerikalardaki medeniyet bakiyelerinin bir eşi daha yoktur ve ne zamandan beri mevcut oldukları da tesbit edilememiştir. Her halde 10 bin seneden az değil.

Dünya milletlerinin orta Asyadan yapılan göç ile meydana geldikleri fikri bugün artık fazla önemli değildir. Zira Batık MU kıtası, ATLANTİS ve Ondan da eski olan LEMURİYA kıtaları bugünkü ırkların, renklerin menşei teşkil eder. Daha ilerisi ise, Uzaydışı aşlanmalar, kolonizasyon tarzında vukubulmuştur. Buna ait pek çok deliller ve eserler mevcuttur.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Galip Sandalcı - SAMSUN

Merak ettiğiniz husus, sizden başka bir çok okurumuz tarafından da sorulduğu için cevaplandırıyoruz :

Türkiye Metapsişik Tetkikler Cemiyetinin Başkanları sırayla şu zevattan te-rekküp etmiştir :

Kurucu ve İlk Başkan
Dr. Bedri Ruhselman (Mütevaffa)
Dr. R. Kayserilioğlu (Müstaflı)
Dr. A. Atalay (Müstaflı)
Feridun Tepeköy (Müstaflı)
Ergün Arıkda

DİKKATE SUNULUR : Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü isimli eser, Mart sonunda okurlarımıza takdim edilecektir. Şimdiden sipariş verebilirsiniz. Ayrıca Mart ayı ortalarında Mistik Teneffüs, Hatırlama, Konsantrasyon San'atı isimli teksir Yayınımızda istifadelerimize arzolmaktadır.

**Sevgili
Okurlar !**

**Ruh ve
Madde'yi**

beğeniyorsanız

1971 Abonenizi Yenileyiniz

Abone Olunuz, Abone Bulunuz

Abone Olursanız

İşimiz kolaylaşır, imkânlarımız artar. Ödevlerimizi yerine getirmekte bize yardımcı olur ve «Ruh ve Madde'yi» tanıtır ve yeni aboneler bulursanız faaliyet sahamızı genişletir ve Ruhsal Hakikatlerin insanlığa verdiği güven ve mutluluğu, aydınlık ve bilgeliği sürekli hale getirebiliriz.

HALÜSİNASYON SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ...

Psikolog Erol MUTLU

Halüsinasyon'un psikiyatri tarafından yapılan târifinin hatalı olduğunu açıklamıştık. (Psikoloji ile psikiyatri arasındaki çatışmanın çözümü) Kısaca hatırlarsak, psikoloji bütün beşeri ilmlerin temelini teşkil eder. Halbuki psikiyatri, psikoloji ile çatışma hâlidir. Çünkü psikoloji; tenbihsiz tepki olamaz dediği halde psikiyatri, halüsinasyonu objesiz (yâni tenbihsiz) idrak olarak tanımlamaktadır. Bu çatışmanın çözümü için psikolojiye de bir görev düşmektedir. Gerçi psikoloji psikiyatrinin yanlısını ve tenbihtepki bağıını inkâr ettiğini ortaya çıkartmaktadır. Fakat psikiyatriyi tatmin edebilecek bir halüsinasyon tarifi de verememektedir. İşte burada psikolojinin yardımına neo spirîtualizma gelmektedir. Neo spirîtualizmanın kurucusu merhum Dr. Bedri Ruhselman bu satırların nâçiz yazıcısına, halüsinasyon konusunda şunları söylemişti: «... Rahmetli Mazhar hoca halüsinasyon târifinde hataya düştüğünü anlayamadan vefât etmişti. Ben Bakırköy hastahanesindeki akıl hastalarını aylarca tetkik ettim. Bunlar, geri varlıklarla irtibata geçmiş ve kendî organizatör ruhları pasif duruma sokulmuş zavallı birer hassas şahıslardır. Gördükleri halüsinasyonları geri bedensiz varlıklar yapmaktadırlar. Fakat maalesef psikiyatrlar bedensiz varlıkları kabul etmediklerinden bu durumu anlayamıyorlar...»

Merhum Ruhselman'ın esef ettiği durum bugün bütün açıklığı ile hüküm sürmektedir. Birakınız akıl hastalıklarını, herhangi bir tıp kolunda önce teşhis sonra tedavi gelir. Hiç teşhisi yapılamıyan bir derdin tedavisi yapılabilir mi? Meselâ verem

hastalığını ele alalım: Herrahatsızlıkta olduğu gibi hârici tezahürleri hastahğın esas sebebi sanmak insanı aldatır. Verem hastası öksürür. Fakat bu öksürük «koh basılın» meydana getirdiği bir durumdur. Hastahğın esas sebebi öksürük olmayıp koh mikrobudur. Gelelim psikiyatriye; akıl hastası halüsinasyon görür. Bu tenbih veya sebebi değil tezahürattır. İşte psikiyatrlar işin bu noktasında tenbihtepki bağıını inkâr ederek halüsinasyona «objesiz idrak» deyiveriyorlar... Tabii bu hiç kimseyi tatmin etmiyor. Halüsinasyon gösteren hastaya niçin elektro şok tedavisi yapıyorsunuz? diye soruyorsunuz, cevap yok... Niçin ensülon koma veya hibernasyon tedavisi yapıyorsunuz? Gene cevap yok. Ama kendisini psikoloji karşısında düştüğü acınacak durumdan kurtaracak yegâne çare olan neo spirîtualizm aleyhinde konuşmaya gelince ağızları açılıyor: «... Psikiyatrlar bugün akıl hastalıkları tedavisine ilmin ışığını getirmiştir. Eskiden orta çağın karanlıklarında akıl hastalıklarını cinlerin, «... şeytanların veya kötü ruhların yaptığı» sanılırdı. Binlerce senedir zavallı hastalar bu kötü tasallutlardan kurtarılmak için dövülmüş ve işkence edilmişlerdir. (Akıl hastalarının işkence edilmeleri tasvip edilemez. Fakat bir tedavinin eskiden yapıldığı onun teşhis kıymetini düşürmez. Modern tıp bugünkü buluşlarını tıp folkloruna borçludur.) Halbuki bugün biz bu tasallutları kabul etmiyor, din adamlarının hastaları kurtarmak için yazdıkları nuskaları gülünç buluyoruz. (Son toplanan Türk Akıl Sağlığı kongresinde, iyi olamıyan hastaların üzerinden çıkan nuskaların

sergisi vardı.) Bugünkü psikiyatri bütün hurafe nuskalardan ve orta çağın cinleri, şeytanları ve geri ruhlarından arınmış, doğumla ölüm arasında sınırlı, doğumdan öncesini ve ölümden sonrasını ve insanın bir ruhu olabileceğini kabul etmeyen diğer tıp branşlarını tepkitenbîh prensibinden bağımsız bir tedavi koludur. Psikiyatri teorilerle değil, tatbikatta iş görür. Eğer bir hasta halüsinasyon görorsa hemen, klinik tablolardan birine konur meselâ şizofreni meselâ paranoya, parafrenya... v.s. teşhisi yapılır. Arkasından elektro şok veya ensülün şoku yapılır. Uyku tedavisine tâbi tutulur.» Acaba iyi olur mu? Psikiyatri, bu soru üzerine bütün uçarlığını kaybeder ve karşınızda birdenbire insanın dertleri ile hemdert olan olgun doktorları görürsünüz. Artık cümleler ağır ağır, tâne tâne çıkar: «... Hayır bugün psikiyatri akıl hastalarını iyi edememektedir...»

Şimdi psikiyatriyi bırakarak neo-spiritüalizmanın halüsinasyon problemine getirdiği çözüm şeklini inceleyelim. Neo-spiritüalizma insanın doğumdan önce ve ölümden sonra var olduğunu kabul etmektedir. Neo-spiritüalizmaya göre halüsinasyonların sebebi «bedensiz varlıkla irtibattır.» Bazı dostlarımız daha önce yazdığımız yazıda bedensiz varlığın sâdece «ruh»tan ibaret olmadığını bildiğimiz için bize târizde bulunmaktadırlar. Böyle düşünen dostlarımız diyorlar ki: «... Neo-spiritüalizma bugün ilim ile din arasında ki uçurumu doldurmaya çalışmaktadır. Bunu yaparken eski gizli ilimlerin cinlerini şeytanlarını işin içine sokaksa, ilmece desteklenmez. Bu sebeple bedensiz varlığın tek bir cinsi vardır. O da ruh'tur. Gizli ilimlerin şeytanlarından veya şeytan ilminden (Demonoloji) şeytanın fantomundan veya şeytanın enkarnasyonundan bahsetmek veya aynı şeyi cinler, periler... v.s. için yapmak, neo-spiritüalizmaya aykırıdır. Bugün psikiyatri zâten müsbet ilimci olarak ruh'u bile tanımazken bir de işin içine gizli ilimlerin çok eski bedensizlerini sokmak doğru olamaz. Dostlarımızın değerli ikazları bizim için büyük değer taşımaktadır. Uçan daireler için yaptıkları

ikazları ve cevaplarımızı takdim ettiğimiz gibi, burada da nâciz cevaplarımızı sunuyoruz. Önce bizim ruh'tan başka bedensizleri kabul etmekle Neo-spiritüalizm insanın dışına çıktığımız doğru değildir. Ruh ve Madde dergisindeki ilk yazımızda (Bedensiz varlık problemine matematiğin tuttuğu ışık, 1964) bedensiz varlığın sâdece ruh'tan ibaret olmadığını savunmuş ve yazımızı Ruh ve Kâinata bulunan, Ruhtan başka sayısız bedensiz varlık olduğunu bildiren büyük tebliği yazarak bitirmiştik. Bir şeyin çok eskiden ortaya atılmış bulunması onun hakikat olma niteliğine bir eksiklik getirmez. Bu sebeple neo-spiritüalizmayı, bazı dostlarımızın yaptığı gibi eski gizli ilimlerden ve dinden tamamen ayrı tutarak ve sırf psikiyatriye beğendirmek gâyesi ile, gerçeklere sırtını dönüp gözlerini kapamayı doğru göremeyiz. Ne demek müsbet ilim? İlim müsbet menfisi olamaz. İlim, isbatlanan teori demektir. İlim vakıalara dayanır. Eğer bugün bedensiz varlıkların sâdece ruh'lardan ibaret olduğunu bir an için kabul edersek, meselâ aşırı alkoliklerde (Korsakof psikozu) görülen çok küçük bedenlilerden ibaret halüsinasyonları nasıl açıklayabiliriz. Akıl hastası niçin, diğer halüsinasyonları dünyada mevcut olan bedenlileri görüyor da, alkol psikozunda «lilipityen halüsinasyonlar» ismi verilen çok küçük bedenlileri görmektedir? Bütün din kitapları ruhun yanında; şeytan, cin, peri adı ile anılan öteki bedensizlerden bahsettiği gibi, ayrıca Larousse, Britanica gibi büyük ansiklopedilerde bunlara sayfalar ayırmışlardır. İslâm mutasavvıfları ve mistik vizyonerler eserlerinde bunlardan bahsetmişlerdir. Şaheser dini tablolarda bunlar vardır. Şimdi Neo-spiritüalizma'nın halüsinasyon problemini nasıl çözdüğünü görelim. Halüsinasyon bedensiz varlıkla irtibatın neticesidir. Bu bedensiz varlık yüksek bir varlıksa şahsın fikren ve vicdanen yükselmesini sağlar. Bu sebepten her halüsinasyon gören akıl hastası değildir. Peygamberler, evliyalar akıl bakımından tamamen sıhhatte, günlük işlerini en mükem-

(Devamı sahife 34'de)

VİBRASYONLAR DÜŞÜK OLMASAYDI

SAVAŞ OLMAZDI

● Kenneth Bannister'den çeviren S. Gerçeksever

Bugün pek çoğumuz hristiyanların kaplanlara yem olarak atıldığı devirleri düşündüğümüz zamanlarda üzülecek kadar bir anlayış ve tekâmül seviyesine ulaşmış bulunmaktayız. Bugün onları düşünürken tüylerimiz diken diken olmaktadır. O zamanların sorumlularına hain, zalim kaba gibi sıfatlar yakıştıramaktayız.

Artık insanları kendi elerimizle aslanların ağızlarına atmıyoruz, ama daha başka çeşit hainliklerimiz bulunmaktadır. Bugün, milyonlarca insan karşı karşıya gelerek savaşlarda birbirlerini öldürmektedirler. İnsanlar birbirlerinden başka, hayvanlar karşı da büyük bir savaş içerisinde. Bugün. Bizim gibi onlar da tekâmüllerinin bir kısmını bu plânette geçirmek üzere enkarn olmuşlardır.

İnsanlara karşı devamlı olarak korku içinde bulunan hayvanların, bizlere karşı devamlı olarak bir nefret ve korku nesriyatları vardır. Bu menfi vibrasyon yayımına bizler devamlı olarak

muhatap bulunmaktayız.

'Seviden sevgi, nefretten nefret doğar...' sözü doğrudur. Gerçekten dünyamızda yeterince müsbet vibrasyonlar bulunsaydı, iklimlerin hâli bile bugünkünden başka olurdu, tahmin ediyoruz. Dünya meyveleri daha verimli olurdu... Bu laşıcı hastalıklar çok daha azahrdı. Sebzegiller ve çiçekler çok daha çekici güzelliklerde olurlardı.

Kim ne derse desin, biz şu kanaatta bulunuyoruz ki, hangi çeşitten olursa olsun et besin olarak fakir ve gayri tabiidir. Katı bir proteyin diyeti de (beslenme) tabii değildir.

Bir vejeteryen (Bitgi ile beslenen) olan goril dediğimiz hayvan çok az bir proteyin ile beslenen bir yaratıktır ve normal bir insandan sekiz defa daha kuvvetlidir. Yemekte olduğumuz etler, kesilen hayvanların korku ve nefret vibrasyonlarıyla adeta kirletilmiştir. Bu menfi vibrasyon yemek yediğiniz zaman sizin de vücutlarınıza sinmektedir. A-talarımızın et yedikleri ve spor olsun diye hayvanları

katlettikleri doğrudur. Ve onlar bize bunun doğru olduğunu da çeşitli tevellilerle anlatmışlardır. Fakat hiç nutmayalım ki insanlar ruhen devamlı olarak yüklenmektedirler. Dolayısıyla artık yavaş yavaş eskiden getirdiğimiz kötü alışkanlıklarımızdan kurtulmaya çalışmalıyız.

Bazı insanlar dünyayı daha mutlu bir tekâmül vasatı haline sokmak üzere bu gibi adımları atmaya hazırdırlar. Bazıları ise tam tersine kendi tekâmüllerine karşı çok ilgisiz bulunmaktadırlar. Hem onların hem de hayvanların menfaatleri bakımından onlardan biraz daha uyanık bulunmalarını rica ediyorum.

Uzun zamandan beri bütün insan sağlığı bakımından zararlı olduğu bilinmektedir. Bunun gibi etin insan sağlığı bakımından o kadar faydalı olmadığı hususunun büyük insan kütleleri tarafından idrak edilmesinin uzun zaman alacağı normaldir. Fakat bunun idrakine varan bazı kimseler şimdiden bu alışkanlıktan vazgeçme yolunu

tutmuş görünmektedirler.

Dünya beşerinin hayvanlara karşı açtığı savaşın bir bölümü de «Tıbbî Araştırmalar» adı altında yürütülmektedir. Kurbanlarımız hertürlü savunma araçlarından yoksun zavallılardır. Sadece kendilerini katledenlerin merhametlerine sığınmış bulunmaktadırlar. Hayvanların da bizim gibi savunma araçları bulunsa, bir an için sonucun ne olacağını siz düşünün... Moral olarak bir şey yanlış ise, o hiç bir varlığa karşı (canlı veya cansız) kul lanılmamalıdır.

Vücutlarımızda akla gelmez tahribatlara sebep olan gayritabii gıdalara, içkilere, tütüne avuç dolusu paralar harcamaktayız. Sonrada bu tahribatları iyileştirmek

için bir o kadar daha ilaç ve doktor masraflarını karışlamak zorunda kalırız.

Bu günkü tıp ilmi hastalıkları tedavi etmek için harcadığı çabasını, bu amaçla harcanan paraları, insanın hasta olmasını önleyici tedbirler almaya, insanları hasta olmaktan koruyucu yaşama ve beslenme şekillerini bulmaya harcamış olsaydı, herhalde dünyanın hali şimdiki kadar farklı olurdu. Daha mutlu bir dünyamızın olmasını istiyorsak 'öldürmey!' durdurmalıyız.

Uzun yıllardır vejeteryen olarak beslenmekteyim (ki bu beslenme şeklini spiritalist olduktan sonra benimsemiştim). Şimdiye kadar hiç bir rahatsızlık ya da

noksanlık hissetmedim. Akşine eskisinden daha sıhhatli olduğumu hiç çekinmeden söyleyebilirim. Bu eşkilde beslenmekten vücudumun, eskiine nazaran, daha iyi faydalandığını çok iyi bilmekteyim. Bunun birçok belirtileri meydandadır. Et yemekten vazgeçtiğim günden beri tad alma duygumun (sense of taste) daha iyi çalıştığını biliyorum. Birkaç yumurta, biraz peynir yiyip, süt içmekteyim. Fakat et ve balık asla...

Böyle bir dünyada yaşayan bizlerin relaksasyon gevşeme) ve ahenge çok ihtiyacımız var. Bu ihtiyacı tatmin etmekte vejeteryen beslenmenin çok faydasını gördüğümüz burada belirtmek isteyim. (Psychic News)

TEBLİĞ

(Sahife 21'den)

Gelecekler, Sizi ziyaret edecekler. Onları dostça karşılayınız. Onların talimatından dışarı çıkmayınız. Onları pırlaştırmayınız, Onları sayınız. Seviniz. Fakat onları yükseltmeyiniz. Saygı ce sevgi başka şey, pırlaştırmak başka şeydir. Ulu'luk ALLAH'a mahsustur. Ulu olmak O'nun vasfıdır. Bir gün karşılaşacaksınız. Bunu tefahür, reklâm, öğünme vesilesi yapmayınız. Yapmamamız gerekir. Bilhassa onun tizerinde duruyorum.

Bunlar basit olaylardır. Sizler herbiriniz o alemleri, her gece dolaşıyorsunuz. Fakat hafızamızın perdesi örtüldüğü zaman, uyanıyorsunuz. Ve farkında değilsiniz. Sizin için Merih'e gitmek, Zühre'ye gitmek, Zühal'e gitmek yahutta başka bir güneş

sistemine gitmek, başka bir galeksiye gitmek fevkalâde bir olay olmayacaktır. Gördüğünüz zaman, tanıdığınız yerleri ziyaret etmiş gibi olacaksınız. Çünkü esasen tanınıyorsunuz. Siz buna alt şuur da deseniz olur. Yani ruh şuurunuz bunu biliyor. Biz zat dimağ şuurunuz da bunu idrak edecek ve bünyenizi bu bilgilerle yürüteceksiniz. O zaman yüksek tesirleri almağa daha çok hazır bir duruma geleceksiniz. Bu tesirler yukarı alemde galeksilere verilmekte ve onlardan da size yansımaktadır. Yanı sıra bu tesirler sizi yücelticiştir. Bunu iyice düşününüz. Şimdi sizin öğrenmek istediğiniz hususlar mevcutsa onları lütfen okuyunuz. Ben de gücümün yettiği kadar onları size izah etmeye çalışayım.

Bir Uzaylıdan Öğrendiklerim

(Sahife 13'den)

beyinin kapasitesi dışındadır. Herhangi yatta kalabilmenin vahşiyane çabası devam edip gitti. O yıllar, o zamanki ırkın karanlık çağlarıdır. Bizim de onlara ait çok az bilgimiz var. Üç uzay gemisiyle birlikte dünyamızdan ayrılanlar, gittikleri yerde o zamanki dünyaların başına gelenleri dikkatlice kaleme aldılar. Çöküşlerinin sebeplerine bilhassa değindiler. Aradan geçen yıllar boyunca bu dünya tarihi dikkatlice saklandı. Ona 'Büyük Ders' ismini vermişlerdi. Hayata hazırlanmaları için gençliğe öğretilen ilk derslerden biri bu 'Büyük Ders' ti.»

«Yaşama mücadelesinde yavaş yavaş başarı kazanılmaya, başlandıktan sonra maddesel ilimde normal yolunu buldu. Geçmişten aldığımız derslerle, daima maddi değerlerin, sosyal ve spiritüel kıymetlerle birlikte yürütülmesini akıldan çıkarmamaya çalıştık. Anladık ki, bu üç bilim kolunun da dayandıkları temel tabii kanunlar aynıdır. Ve bu kanunları anladıktan sonra büyük ilerlemeler kaydettik. Şimdi biz esas olarak planetlere bağlı olarak yaşamamaktayız. Sizin standartlarına oranla, bizim uzay gemilerimizden bazıları çok büyüktür. Sizin en geniş gemilerinizden pek çok defalarca büyüktür. Ve bizler bu muazzam gemilerin içinde bütün fiziki ihtiyaç ve konforumuzu sağlayacak bilgiyle sahip bulunmaktayız. Enerji problemini hallettikten sonra artık bir planete inmemizi gerektirecek şahsi bir ihtiyacımız da kalmamaktadır. Belki zaman zaman yapacağımız yeni yapılarda kullanılmak üzere madde için bir planete inebiliriz. Şimdi fiziki ihtiyaçlarımızın tatmini için az zaman ve emek harcamaktayız. Sonuç olarak, gelişimlerinde henüz kritik noktayı geçememiş ırklara yardım etmek için elimizde daha fazla zaman kalmaktadır.»

'Bana birtakım spesifik malumat verir misiniz?' diye sordum. 'Beni dinlemeye ikna ettiğim insanlara hemen verebileceğim kesin malumat, demek istiyorum...»

«Böyle bir şey yapmaya çok az ihtiyaç duyacaksın.» dedi Alan. «Gerek eski gerek yeni birçok filozofunuz sizin insanlarınıza bol bol bilgilerden bahsetmişlerdir. İnsanlarınızın, gerçekten onu takip etme gereğini zaman, bu onlara esas yola girmelerini mümkün kılacaktır. Eğer bir adam gözleri bağlı, bir uçuşuma doğru koşmaya taysa, onu tehlikeden çevirmek için büyük bir gayret sarfetmek gerekecektir. Fakat gözündeki bağ çözülecek olursa, höyde büyük bir gayrete lüzum kalmayacak, o kendisi yolunu değiştirecektir. Sizin din ve felsefe kitaplarınıza bir göz atılacak olursa, maddesel ilme bu kadar konsantrasyonun tehlikelerine temas etmiş olan büyük düşünürlerinizin bulunduğunu görmeye mümkün olacaktır. İncil'in birinci kitabında Babil Kulesi hikayesi vardır. Orada spiritüel ilimden tamamen uzaklaşmış olan bir ırktan bahsedilir. Ve onlar kendi elleriyle ortaya koydukları şeylere TANRI'ya ulaşma sevdasında idiler. Tabii ki bu teşebbüsleri hayal sükkutu ve kaos ile sonuçlandı. Bu gibi çalışmaların mukadder akıbeti... Eğer herkes tarafından, hayati önemleri anlaşılırsa, spiritüel ve sosyal bilimlerin gelişimleri adeta otomatik bir hal alır. En basit ifadeyle şöylece özetleyebiliriz: Spiritüel bilim, insanın TANRI ile olan ilişkilerini, sosyal bilim, insanın hemcinsleriyle olan ilişkilerini kendisine konu edinmiştir. Daha iyi bir idrake ulaşmak için, bu iki bilim dalına da değer verilmesini istemek en samimi arzudur, dilektir.»

«İncil'in tercümelelerinde yapılan yanlışlıklardan biri de 'sevgi' ve 'şefkat' kelimeleriyle ilgilidir. Bu iki kelime orijinal metinde 'idrak' ve 'idrakleniş' anlamlarında kullanılmıştır. İncil'de, en büyük emrin 'Rabbimizi seveceksiniz, TANRI kalbinizde, Canınızda, zihninizdedir.. olduğunu bilirsiniz. Bunun tercihi şöyle olmalıydı : 'İdrak etmeye çalışacaksınız.. Tanrı sevmesi için insana böyle bir emrin verilmesine gerek yoktu. Eğer insan TANRI'yı idrak ederse, devamlı olarak zaten Onu sevecek.

tir. Başka bir cümle daha vardır: „Ben, melek ve insanların ağızlarından konuşmama rağmen,

(Corinthians 13 - 1)

Bir adam ne kadar konuşursa konuşsun, o söylediklerini idrak etmedikçe, konuştuklarını kelimelerinin gerçek anlamı yoktur. Felsefe kitaplarınız, bir insanın komşularını sevmesi, düşmanlarını affetmesi gerektiğini yazarlar. Bununla birlikte bizim kitoplar da, eğer insan komşusunu idrak ederse, ve komşusu da onu idrak ederse, bu iki şahıs bir daha birbirlerinin düşmanı olamazlar, diye yazmaktadır. Hemcinslerinizi idrak edebilmeniz için, kendinizi onların yerine koymanız, olayları onların gözüyle görmeniz gerekecektir. Bilgi ile idrak arasında büyük ayrılık vardır.»

«Bilgi kafadan, idrak ise kalpten gelir. Sizin dünya insan ve de milletlerinin hayati ihtiyacı olan şey, birazcık idrak'tir. Eğer insanları arasında idraksizlik bulunmaktaysa, iki hükümetin birbiriyle imzalayacakları anlaşma ya da paktların hiç bir önemi yoktur. Sizler radyo, televizyon, telefon ve telgrafla çabuk görüşme vasıtalarınızı arttırmış durumdasınız. Bu anlaşma, muhabere vasıtalarınız milletler arası idrak seviyesinin yükselmesine hizmet eder mahiyette olmalıydı. Sizin gerçekleri yaymakta kullandığımız birkaç tane radyo istasyonunuz var, fakat bunları çoğunlukla propoganda amaçlarıyla kullanmaktalar. Propoganda, sizin doğru zannettiğiniz bir şeyi başka insanlara ya da milletlere satmaktan başka birşey değildir. Sizin dünya insanların anlamaları gereken şeyler olan korkularınız, ümidleriniz, arzularınız ve ihtiyaçlarınız gerçekten birbiri- nin özdesi olan şeylerdir. Bunun idrakine herkez vardıgı zaman, spiritüel liderlerinizin arzusuyla, politikacılarınızın bol bol bahsettikleri 'Tek Dünya' formasyonunu temelleri atılmış olacaktır. Sizin hükümetin ve milletinizin adamları dış yardım için milyarlar harcamaktadırlar. Onlar basit bir şekilde arazları tedavi etmektedirler. Bu

gayetler hastalığı asla ortadan kaldırmayacaktır. Sizinkiler muhtemel bir dünya savaşına karşı kendilerini korumak için her sene milyarlarca dolar harcamaktadırlar. Eğer böyle birşey ortaya çıkarsa, bu sadece hastalığın öldüücü olduğunu ispatlayacaktır. Eğer bu paranın onda bir'i, insanların birbirlerini anlamaları yolunda harcanmış olsaydı, o zaman hastalığa direkt bir saldırıya geçilmiş olacak ve birkaç sene içinde tedavisi de mümkün olacaktı. Milletlerinizin endüstrileri savaş malzemesi imal etme yarışından kurtuldukları zaman insanların hayat seviyelerini yükseltecek vasıtaları ortaya koymaya daha fazla enerjileri kalmış olacaktı. Yoksulluk diye birşey de kalmayacaktı. Yoksulluk ile birlikte hürriyet korkusunda gelmektedir. Bu şekilde dünya medeniyeti gelişimindeki kritik noktayı emniyetle atlatmış olacaktı. Sizin en büyük devriniz 'Altın Çağ' nız hemen önünüzde uzanmaktadır. Sizin sadece doğru kapıdan geçmeniz gerekmektedir. İdrakinizi yükselttiğimiz zaman, süratiniz yükselecek ve 'Altın Çağ' nıza ulaşacaksınız.»

«Şimdiye kadar, anlayabileceğin kadar bilgileri sana aktarmış bulunuyorum. Önceden de belirttiğim gibi, bizim, bilgimiz ve de kültürümüzü sizlere zorla empoze etme gibi bir arzu taşımamaktayız. Böyle birşey yapmayacağız. Gerekli idrak seviyesine sizler ulaşmadan da, ve bizimle görüşmeye çoğumluğunuz arzu etmeden sizle şahsen görüşecek değiliz. Kendi felsefenizden birkaç satıra dikkatlerinizi çekerek sözlerime son vermek istiyorum:

'Herşeyi inceleyiniz ve iyi olana sarılınız.'

«Allahısमारladık, Daniel. Elinden gelen en iyisini yap. İnsanlara, gerçeği, kendilerini, geleceklerini ve mevcudiyetlerini idrak etmeleri için yardım et. Bu yolda yeteri kadar ilerleme kaydettiğin zaman seninle tekrar temasımız olacaktır.»

(Beşinci bölümün sonu)

Halüsinasyon Sorununun Çözümü

(Sahife 29'dan devam)

mel yürüten kimselerdir. Psikiyatri, irtibatla bulunan varlığın geri olup olmadığına bakmadan, her halüsinasyon görene akıl hastası damgasını vurmaya kalkmaktan artık kendisini kurtarmalıdır. Geri bir varlıkla irtibatla bulunan ve onun tam emri altına girmiş şahsa obsede denir. Bu şahsı irtibattan kurtarmak gâyesi ile şok ve uyku tedavileri yapılabilir. Fakat onarıcı bu geri varlık irtibatından kurtarmak için en iyi yol başka bir medyumla çalışma yapmaktır. Akıl hastası olan kimse, iflâs etmiş bir tüccara benzer. Nasıl iflâs eden tüccar ancak, daha üst iktisadi güçler tarafından kurtarılabilirse, tıpkı bunun gibi akıl hastaları da üst plânlarca kurtarılabilir. Son zamanlarda akıl hastalıkları doktorları filozof Husserl'in «Fenomonoloji» görüşünü tatbik etmek istemektedirler. Fenomonoloji hâdisecilik demektir. Akıl hastalığı bir fenomendir. Doktorun bu fenomenin anlaması için fenomene karşısından bakması doğru olmaz. Bu sebeple doktorun bizzat kendini akıl hastasının yerine koymaktan da ileri, bizzat akıl hastası olarak görmesi lâzımdır. Bu görüş; «derdi anlamak için hemdert olmak lâzımdır...» sözüne uygundur. Akıl hastası ile ayniyet tesis edilmelidir. Onunla doktor özdeş olmalıdır. Bu ayniyeti sempati kelimesi açıklayamaz. Almanca Eifflung (Ayrılmak) kelimesi ile tanımlanabilir. Eifflung sanatkarın eseri ile içiçe girmesi, kaynaşması, bir olması demektir. İşte doktor da hastasını anlamak için onunla kaynaşması lâzımdır. Psikiyatride Husserl'in fenomenoloji görüşü nasıl tatbik edilecektir? Bazı doktorlar hastalarla beraber tıpkı hasta elbiselerini giyerek kendilerini onlar gibi karyolaya bağlatarak aylarca hastahane yatmaları lâzım geldiğini söylemektedirler. Kanaatimizce bu yol sun'idir ve çocukcadır. Bu yol ile Eifflung yapılamaz.

Bazıları akıl hastalarına tatbik edilen ilaçları meselâ şizofreniye tatbik edilen

LSD ve diğerlerini almakla akıl hastalarına yaklaşabileceğini iddia ediyorlar. Bu yol da iyi bir yol değildir. Birçok psikolog ve doktor, deney gâyesi ile bile olsa uyuşturucu madde alma suçundan Amerika'da takibata uğramış, vazifelerine son verilmiştir. Uyuşturucu maddeler, (LSD) ve diğerleri şizofreniye iyi gelmekte fakat normal insanları şizofreniye benzer bir duruma koymakta, alışkanlık yapmakta, intihar hissi doğurmakta, günlük normal akıl dengesini bozmakta, insanları hippilerde olduğu gibi, telkine hassas bir duruma sokup kendi ruh gücünü zayıflatmaktadır. Fakat biz şahsen fenomenoloji görüşünü fikir olarak tasvip etmekte, akıl hastalarına yaklaşma yolu olarak uyuşturucu maddelerin alınmasına karşı çıkmaktayız. O halde nasıl bir yoldan doktor akıl hastası ile birleşebilecek onun derdinin olduğunu bizzat kendi bedeninde görerek anlayabilecektir? Bunun cevabı gene iki bin küsur sene önce Orta Asya'daki Türklerdeki majistralar tarafından verilmiştir. Eski Türklerde bir akıl hastası derhal majistra'ya getirilirdi. Majistra bütün gizli ilimleri bilen çok yüksek bir doktordu. O, beden olarak ahirete gider, akıl hastasını bu hâle koyan geri varlığı onunla olan irtibatını kendi üzerine çevirir ve akıl hastasını kurtarırdı. Fenomonoloji görüşünü Psikiyatride tatbik etmek için, akıl hastalıkları tedavisinde önder olan eski Türklerin tedavi usullerini bilmek ve onları araştırmak lâzımdır. (Fransa'da neşredilen okültizma ait son kitaplar eski Türklerden bahsetmektedir.)

.....

**RUH ve
MADDE'ye**

**Abone Olunuz,
Abone Bulunuz,**

.....

ALLAH BİR

(Sayfa 25'den devam)

Bir başkası başka türlü söyler,
«Varsın» demeyip de sanki neyer?

Oldukça aciz beşerde böyle,
Kıvrınmadadır zekâsı öyle.

Lâkin nedir aslı hilkatın? Sır...
Olmuş akıl aynasında bir sır.

Aksinde göründü kendi nûru,
Var olduğumu budur şuûru.

Gök kubbeyi süslemiştir ecrâm
(yıldızlar),
Dağlar göğe yükselen bir ehrâm
(piramit)

Dolmuş bu fezâya kehkeşanlar
(samanyolları),
Bir boşluk içindedir cihanlar.

Hayretle bakar zekâ bu hâle,
İmkân vermek diler muhâle
(imkânsıza)

Durmaz, arar, inceler, yorulmaz;
Lâkin onu halle çare bulmaz.

Başlar işe önce kendisinden,
Bir çift düğüm bu ruh ile ten.

Ten ruha kafes, hapis bu varlık;
Ruh tensiz olunca nerde darlık?

Can bülbülü gül arar bağında,
Ancak vuslat öcel çağında.

Sırlar çözüdür o anda birden,
Bir başka cihanda canlanır «ben».

Göçmekle, göçen yok olmaz elbet.
Dünya son bulunca başlar ahiret.

Kul, Hak'ta yok olmasıyla hürdür;
Hürriyete uymamak küfürdür.

Tek hür varlık, senindir ancak;
Hürriyettir kemâle varmak.

Hürriyetsiz ibâdet olmaz,
Hürriyetsiz diyânet olmaz.

Allahına bağlanınca kullar,
Birden açılır önünde yollar.

Hürriyete yaklaşır içinden,
Tevhîde varır bu yolda dinden.

İmâna yakışmıyor esâret,
Hür olmalıdır bütün selâmet.

Taarûn, emelim, yolunda olmak;
Tevhîdini vahdetinde bulmak.

Bezdim bu cehil karanlığın dan,
Kurtar beni gafletin ağından.

Yar, sinemi lütfunun eliyle,
Doldur onu aşkın seliyle.

Yaksın beni, her şeyim yok olsun,
Ancak sana kulluğum çok olsun.

İsterse dayanmasın bu kalbim;
Yık(kâbene benzemezse, Rabbin...

Sen olmalısın içinde sen, sen!
Tûr olmaz mı tecelli etsen?

Bir tek dileğim sen oldun artık
Mâşuk olayım diyor bu âşık.

İsbât aramam, içimde varsın;
Şüphen neyedir, niçin sorarsın?

(Lütfen Çeviriniz.)

Senden korkmam, rahimsin, sen;
Âdilsin sen, hakîmsin sen.

Korkum beşer adlı korkusuzdan;
Vicdânı sağır, o duygusuzdan.

Toprak doludur yüreklerinde,
Yoksun çoğunun dileklerinde.

Ondan sana ilticâdayım ben,
Kurtarman için ricadayım ben.

Tanrın, beni senden ayrı kılma;
Sensizlik içinde gayrı kılma.

Kaçmak diliyor özüm, özünden;
Sil kendimi kendimin gözünden.

Düştüm yere ben kapandı bir kul,
Bikes (kimsesiz) biçâre, hasta,
yoksul.

Yalnız seni Hak bilip güvendim,
Sensin dü (iki) cihanda tek efendim.

Taptım sana, başka Tanrı bilmem;
Fâniler önünde ben eğilmem...

15 Mart 1948

RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİLTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10)	30.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ (Teksir)	8.— TL.
İLÂHLAR KOZMONOTLARMIDY? (2. Baskı)	7.50 TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

MİSTİK

TENEFFÜS, HATIRLAMA ve
KONSANTRASYON SAN'ATI ÇIKTI

Şahsen deneyebileceğiniz, kullanabileceğiniz metodlar.
Bilginizi tamamlayınız

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. Fiyatı 5 T.L.